

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Синиша Филиповић, Драгутин Драгићевић и Иван Кораћ, који су приведени из Окружног затвора у Београду, браниоци оптужених, адв. Миломир Шалић, који ће на данашњем претресу замењивати адв. Мирослава Перковића и адв. Слободана Сташевића, уз сагласност оптужених, адв. Драган Ђокић, који ће замењивати адв. Мирослава Ђорђевића, уз сагласност оптуженог, те пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нам дошли сведоци? Два, је ли тако, два сведока? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте да долазе сада сведоци, само док констатујем нешто. Ради се о сведоци који су предвиђени за данас и сутра, који су и у току истраге имали заштитне мере у виду псеудонима, а сада, пошто је ступио на снагу нови Закон, мораћемо опет да испоштујемо процедуру, везану за чл.118. Законика о кривичном поступку, обзиром да су сведоци и даље тражили ову заштитну меру сведочења под псеудонимом, а како смо обавештени.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на основу чл.118. Законика о кривичном поступку, који је ступио на снагу 10. јуна 2006. године искључи јавност за време одлучивања о мерама заштите које су тражили сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да испразните судницу од публике за ово време, па ћемо да наставимо и мораћемо да имамо имена радника обезбеђења и поново списак

имена радника који су довели оптужене, да попишемо, као лица која ће присуствовати овом делу у коме је искључена јавност. Нека уђе први сведок, ако су изашли из публике.

Изостављен транскрипт у делу главног претреса који се односи на период од искључења јавности до сачињавања записника о одлучивању о примени посебних мера заштите сходно одредбама чл. 117-122 Законика о кривичном поступку који је објављен у «Службеном гласнику РС» под бројем 46/06 од 02.06.2006. године, ступио на снагу 10.06.2006. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У даљем току поступка, главни претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може сада да уђе ако има неко и публика може. Још једном, добар дан и да Вас се захвалим што сте дошли у Окружни суд у Београду.
СВЕДОК "А": Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок под псеудонимом «А».

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА под псеудонимом «А»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Да ли можете да нам прочитате тај текст заклетве наглас, ту што пише?

СВЕДОК "А": Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК "А": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, која Вам будемо поставили, уколико би се одговором на такво неко питање изложили тешкој срамоти или некој знатној материјалној штети или, евентуално, кривичном гоњењу. лично Вас.

Са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Ви нисте у сродству, нити у завади са оптуженима? Ми овде имамо шест оптужених. Ви сте њихова имена већ раније чули током поступка?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви знате шта је предмет овог нашег кривичног поступка, па да нам прво кажете, Ви сте давали изјаву и пред хашким истражитељима пре нешто више од десет година, а давали сте замолним путем пред Тужиоцем босанским, да нам кажете, да ли остајете Ви при тим својим изјавама?

СВЕДОК "А": Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Добро. Мораћете сада да овде, због непосредности, значи због Већа и странака, да нам испричате, шта се то дешавало, да кренемо, значи, прво укратко мало од оног где сте Ви боравили, а онда да видимо, шта се то дешавало у том критичном периоду због кога смо ми овде данас. Изволите.

СВЕДОК "А": Налазио сам се на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте живели, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да, тамо сам живео, радио сам у Каракају. Живео сам са мајком и браћом и са сестром. По избијању агресије, налазио сам се на Дивичу, нисам нигде отишао и цело време сам ту остао до тог заробљавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био дан када сте напустили?

СВЕДОК "А": Када смо напустили Дивичу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "А": 26. април, не, не могу више ни датума тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу нешто да Вам помогну они датуми везани за пад Куле града или тако нешто?

СВЕДОК "А": 26. априла Кула град је пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Ви онда још ту остајете?

СВЕДОК "А": Ми смо остали ту још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, временски? Добро, није битно, ако не можете датаума да се сетите?

СВЕДОК "А": Не могу датума да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава, има ли нешто специфично да се дешава ту, пре 26. априла и после ту на Дивичу?

СВЕДОК "А": Пре 26. априла на Дивичу, конкретно, оно, дешавало се, није ништа, Бог зна шта, једноставно, живели смо у страху од тог напада. Имали смо прилику да гледамо како се Кула горе бомбардује, пуцало се, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се у месту догађа? Има ли ту неких борби? Да ли улазе неке војске?

СВЕДОК "А": До 26. априла, нико није улазио у место, у насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазила нека војска можда у место, да Ви знате?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви на посао?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не, зато што је било блокирано све, у Зворник се није могло отићи, уствари могло се отићи да се погине и шта ја знам, да ме заробе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле неке барикаде, неке страже око места?

СВЕДОК "А": Барикаде, конкретно барикаде, када сам задњи дан радио у фирми, то је 04. марта, барикаде су већ биле постављене у Каракају, код Везионице, фабрике Везионице ту. После су премештене на Видакову њиву и од 04. марта ја више нисам отишао на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта се дешава тог 26. априла, да ли се сећате тог догађаја?

СВЕДОК "А": 26. априла Кула град када је пала, ујутру, негде око 9 сати, почело је бомбардовање и гранатирање Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК "А": Из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви неко оружје, нешто?

СВЕДОК "А": Па, то је било припремљено оружје, било је припремљено до 26. априла, постављено на хидроцентралу, до хидроцентрале један ресторан и околу Дивича са србијанске стране, где је пут био магистрални пут, било је постављено наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, неки топови?

СВЕДОК "А": Па, били су и топови и, не могу сада тачно да кажем које врсте наоружања. Знам да је било свега и свачега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, значи, почиње напад на Дивич?

СВЕДОК "А": Почиње напад на Дивич. Он је трајао један цели дан и обавештења да се преда наоружање. Други дан је ушла та војска, као војска Југословенске народне армије. Међутим, то није била нормална војска Југословенске народне армије. Ми смо сви мислили да јесте, јер та војна возила, тенкови, то, било је све, оне регистарске таблице Југословенске народне армије. Међутим, они су се представили као Југословенска армија, као нама гарантује безбедност да нам неће нико ништа, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били ту када они улазе?

СВЕДОК "А": Ја сам био ту. Дивич је мали, конкретно мали, може да се види са свих страна, малтене, када су ушли до хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то ушло снага?

СВЕДОК "А": Па, не могу се тачно сетити, јер ја сам на једном, на задњем делу, на крају Дивича сам ја. То је било на горњем делу до хотела горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та била војска, ко је то био?

СВЕДОК "А": Углавном су биле СМБ униформе, неке маскирне униформе. Нису никаква обележја, колико се ја сећам, нису никаква обележја носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А возила су имала ознаке?

СВЕДОК "А": Да, Југословенска народна армија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту, ко је командовао том војском, јесте некога запазили?

СВЕДОК "А": Тај дан можда нисам, али можда следећи дан, када је мајор, представио се као мајор Павловић, када су долазили да се преда оружје, ово, шта ја знам, е то сам њега сам једино, једном сам га видео, али не бих се могао сетити лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он то представио, на ком месту у Дивичу?

СВЕДОК "А": Он се представио испред џамије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки скуп људи?

СВЕДОК "А": То је био скуп људи, тражило се да се преда наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је сада већ после пада?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај мајор долазио и пре тога? Нама су неки сведоци причали да је било неких преговора, да је он долазио и пре пада, да тражи?

СВЕДОК "А": Могуће, ја сам чуо да је долазио, али ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте га видели ово када је већ пао?

СВЕДОК "А": Ово, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта се дешава ту испред џамије?

СВЕДОК "А": Ту испред џамије, били су, тражено је наоружање. Добро се сећам када су истукли хоџа код нас што је био, уствари, ефендија, нађен је некакав резервни онај прибор од неког оружја тамо, шта ја знам, да ли је потурено, да ли је неко оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код џамије?

СВЕДОК "А": Да, и њега су, знам, конкретно њега су истукли у џамији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоџу?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ту скупило људи?

СВЕДОК "А": Не бих могао тачан број знати, јер Дивич није био, оно, комплетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остало грађана ту сада?

СВЕДОК "А": Можда, сада да не кажем, једна трећина грађана је остала, половина, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, отприлике?

СВЕДОК "А": Па, то је негде око 1.000, 1.000 и нешто људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је остало?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то трајало, кажете, видели сте тог мајора ту испред џамије?

СВЕДОК "А": Тај дан сам га само видео и нисам га видео више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је он био, да ли је био са неким возилима, са људима?

СВЕДОК "А": Са војском, са некаквом војском је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та војска имала обележја ЈНА или неке друге?

СВЕДОК "А": Не, нису имали обележја, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали у истрази да су били и неки «Бели орлови» и да су били разни неки?

СВЕДОК "А": Молим, да су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки «Бели орлови», групација или тако нека формација?

СВЕДОК "А": То сам и ја чуо, а да сам видео, нисам, то сам чуо, «Бели орлови», да ли су Шешељевци, не знам већ шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели како ти изгледају?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве људе нисте видели?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве војнике? А, какви су били ти са овим мајором? Да ли су били у униформи војној, оној југословенској или?

СВЕДОК "А": Војна, било је оно класичних војних униформи, било је маскирних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и маскирних униформи?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали капе неке?

СВЕДОК "А": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте закључили да није то онда ипак војска ЈНА, него да је то нешто мешовито?

СВЕДОК "А": Па, по, војска ЈНА, јер ја сам исто служио ту војску ЈНА. Примеран војник мора бити обријан, ошишан, дотеран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, какви су ови били?

СВЕДОК "А": То није личило на војску. То је на све личило, али на војску није личило, дебели, раскопчани, оваки, онаки, браде, рашчупани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је причао тај, осим тога, тај мајор, кажете, тражио оружје, шта је још причао? Да ли је причао нешто, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, он вас ту искупио и шта се сада дешава сво то време до Вашег одласка, напуштања?

СВЕДОК "А": До напуштања? Онда је та војска, војска каква је била, ја не знам, почели су претреси као по кућама, малтретирања, тражили су од људи новац, злато. Конкретно у моју кућу су исто улазили, претресали, али нису ништа, мислим оно, нису нашли наоружање никакво, нисам га ни имао. До комшије једног навече су дошли, од комшије прва кућа, полупали су светларник онај уз степениште, улазили су тамо. Да ли су изнели шта, да ли нису, то не знам. Углавном, знам да је било разбијено, јер се чуло лупање, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава? Да ли је страдао неко у том периоду, док нисте отишли, од момента када је војска ту ушла? Да ли се та војска негде стационираола после тог краја априла када је пала Кула град, када су ушли?

СВЕДОК "А": Они су били, налазили су се у хотелу горе, хотел «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ту су се сместили?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК "А": Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас преговарао од мештана?

СВЕДОК "А": Био је испред мештана, био је, ја нисам конкретно, нисам тачно знао шта је он радио и то, али знам да је возао се са аутом, тако сам чуо, са тим мајором Павловићем, да су неке преговоре вршили, шта ја знам шта је већ преговарано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, преговоре у ком правцу, да ли то знате, шта су преговарали?

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке жеље да иду Дивичани из свога места?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви желели да напустите место?

СВЕДОК "А": Хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично?

СВЕДОК "А": Лично, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте хтели да одете?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, где?

СВЕДОК "А": Па, где било, само да не останем ту, на слободну територију, да кажем, ту што је била остала слободна територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких Дивичана да Ви знате да нису желели да напусте своје куће?

СВЕДОК "А": Остао је само један старији човек, колико се ја сећам, само један старији човек и његова жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим овако у разговорима, да ли је био неко да жели да остане у својој кући?

СВЕДОК "А": Не верујем, не верујем да је ико хтео да остане у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после догађа?

СВЕДОК "А": Па, после тога, ето, паљчкања, малтретирања и то, дошло је наређење, оно као да се покупимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сазнајете, ко издаје наређење, ко прима?

СВЕДОК "А": Па, то је, не, ја мислим да је то наређење издао мајор Павловић, а овај што је са њим преговарао, са Дивичанима, он је дао обавештење да се скупимо тамо на игралиште и као доћи ће аутобуси по нас да нас возе на слободну територију, тј. у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли ти аутобуси?

СВЕДОК "А": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК "А": Па, ја мислим негде око десетак аутобуса, десетак до дванаест аутобуса, нисам тачно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се људи ту сада искупило?

СВЕДОК "А": Па, искупило се, оно, мушкарци и жене и деца. Прво су одвојили били мушкарце на мало игралиште кошаркашко, а жене су ту поред стајале. Сада која је намена била, ја то не знам, међутим, наједном је дошло наређење да идемо, да покупимо своје личне ствари, доћи ће аутобуси и да нас селе из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте знали шта можете да понесете од тих личних ствари?

СВЕДОК "А": Па, личне ствари, гардероба, углавном гардероба, ко је имао новаца да понесе новце, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био присутан неко од команде те неке, војници или нешто, да ли се сећате тога?

СВЕДОК "А": Војници, не сећам се да је неко био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био када долазе аутобуси?

СВЕДОК "А": Војска је била, војска је била, само, не сећам се да ли је мајор Павловић био ту, тога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та сада војска, да ли је то иста онаква војска као она што је ушла или нека другачија?

СВЕДОК "А": Ма, иста та војска је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на игралишту?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви не знате тачан број аутобуса, колико их је било?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Колико сте рекли, отприлике?

СВЕДОК "А": Ја мислим једно десетак, дванаест, тринаест аутобуса, ето, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо пред хашким истражитељима сте рекли, петнаест до двадесет аутобуса? Да ли је могуће да је толико било?

СВЕДОК "А": Можда и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пуни били?

СВЕДОК "А": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте сада кренули, како сада крећете? Ко води ту колону, ипак је то пуно људи?

СВЕДОК "А": Водила је, била је некаква војска, као војна полиција, нешто пратња, неки су ципови били Југословенске народне армије и кренули смо према Хан Пијеску. Тај дан смо путовали, горе смо дошли до тог Хан Пијеска, Хан Погледа, не знам ни ја како се зове то место и ту је било, оно по дану, седели смо ту, чекали, вршили су се некакви преговори, ово-оно, хоће нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сада ту преговарао?

СВЕДОК "А": Е то не знам ко је преговарао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви могли да изађете из тих аутобуса?

СВЕДОК "А": Могли смо само да изађемо да вршимо нужду, ништа више. И ту смо, тај дан смо преноћили, уствари ту ноћ смо преноћили у тим аутобусима. Сутрадан смо враћени. Кренули смо путем према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам нешто кажу ти из пратње, зашто се сада враћате?

СВЕДОК "А": Као, не могу нас разменити, не могу нас разменити тамо, нема, шта ја знам, нема, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се вратили овамо у Зворник?

СВЕДОК "А": Да, вратили смо се у Зворник. Из Зворника смо кренули према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се задржавали овамо нешто, неко време, да ли сте неко време стајали или сте одмах наставили? Да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада идете у другом правцу?

СВЕДОК "А": Идемо у другом правцу према Тузли. Дошли смо на Црни врх. Ту смо били неких пар сати. Опет, шта ја знам, да ли су вршени преговори или, шта ја знам је било већ намера или каква је већ била намера да се уради са нама, то не знам. Знам да смо враћени са Црног врха у Зворник и да је наређење дошло да сви мушкарци изађу из аутобуса. Одведени смо на игралиште на стадион, фудбалски стадион «Дрине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, жене, деца?

СВЕДОК "А": Жене и деца су остали у аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то раздвајао, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Та војска што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била и полиција или само војска?

СВЕДОК "А": Не, војска је била само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви идете на тај стадион?

СВЕДОК "А": Ми смо на стадиону ту. Онда ту смо задржани неких пар сати, одабирани су старији мушкарци и враћани су у аутобусе и деца. Е, после тога смо остали можда још неких сат времена, постројили су нас и одведени смо пешке у зграду «Новог извора» у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сада ту одвојено људи тих млађих, да кажемо?

СВЕДОК "А": Колико се вратило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ту на стадиону?

СВЕДОК "А": Колико је одвојено млађих људи и старијих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико? Да ли је ту било неког пописивања, неки спискови, нешто или није?

СВЕДОК "А": Није било пописивања, никаквих спискова, него је само оно, ти си старији, ти можеш изаћи, овај је млађи, може изаћи тамо у аутобус, е тако је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са овиме који нису ту одведени у «Нови извор», шта се са њима десило, жене, старији, деца?

СВЕДОК "А": Жене и деца, што смо чули информацију, су одведени према Тузли у аутобусима. То је једина информација коју смо сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том тренутку?

СВЕДОК "А": Не у том тренутку, него када смо већ смештени у зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас смешта, шта је то у «Новом извору»?

СВЕДОК "А": То је зграда, то је некада била дирекција «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том тренутку, да ли је то неки затвор, шта је то?

СВЕДОК "А": Па, није био затвор, него једна велика просторија где су смештени сви мушкарци. Није личило на затвор. Затвор се позна, а зна се шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико ту боравите, да ли се сећате? Јесте ту ноћили неку ноћ?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесмо ноћили, можда једно две, три ноћи, нисам тачно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту догађа? Да ли тај број сада ваш се утврђује, да ли остаје исти?

СВЕДОК "А": Број се утврђује, наређење је дошло, дошло је наређење да се направи списак свих људи који се налазе ту у «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то наредио, јесте Ви видели ту особу?

СВЕДОК "А": Јесам, Брано Грујић наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Брано Грујић?

СВЕДОК "А": Брано, он је био, да ли сада, крајем, ратни или предратни начелник општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви видели?

СВЕДОК "А": Јесам, зато што је ушао у просторију где смо ми били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били близу? Многи сведоци нам кажу, неки су га видели, неки нису, па су чули да је он ушао?

СВЕДОК "А": Није то огромна просторија да се не види, није то кино сала, рецимо, него то је била мало већа сала за састанке, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, када је он то ушао када сте ви дошли, после колико?

СВЕДОК "А": Ја мислим, нисам сигуран да ли исти дан или након два-два, нисам сигуран тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК "А": Да се попише, да се направи списак свих мушкараца и тражио је да се направи списак, да ми признамо да смо ми лојални, да хоћемо да будемо лојални грађани Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви то чули?

СВЕДОК "А": Јесмо, ја јесам барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то значило да будете лојални?

СВЕДОК "А": Лојални, као, неће нас нико дирати, као, по моме мишљењу, тако је то значило, да нас не би требао нико дирати, да се можемо вратити нормално да живимо. Међутим, није од тога ништа било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још нешто рекао овако специфично?

СВЕДОК "А": Јесте, немојте се бојати ничега, неће вам длака, као са главе фалити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао, где ћете ићи одатле?

СВЕДОК "А": Не, није ништа рекао. Не сећам се да ли је шта рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он дошао сам или са неким?

СВЕДОК "А": Дошао је са некаквим човеком, не могу да се сетим имена тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека познавали или је то био неко са стране?

СВЕДОК "А": Није, он је био, ја мислим из Зворника тај човек, можда сам га и познавао, али не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај нешто причао или је само Брано причао, тај други што је дошао?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате Брано, да ли је он био у униформи или је као цивил дошао, тада када је дошао?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је дошао у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега знали од раније?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично или из виђења?

СВЕДОК "А": Из виђења сам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једини пут да је он био за то време у «Новом извору» или је још долазио?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то један једини пут било да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте правили тај, кажете, он је тражио неки списак?

СВЕДОК "А": Он је тражио да се направи списак и то је захтевао од учитеља, као, ето, ми смо предложили тог учитеља, он је као најписменији, да он направи тај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је правио учитељ?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали нека документа уз себе, личне карте, нешто?

СВЕДОК "А": Па, имали смо личне карте, имали смо оно што смо понели, јер није тада било ни претреса, ни ово, ни оно, ни одузимање новаца, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте се ту пописали?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате броја, колико се ту утврдило, људи, колико има?

СВЕДОК "А": По моме, нисам тачно сигуран, али 187 нас је затворено, чини ми се да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико још боравите ту сада, кажете, можда две-три ноћи? Да ли долази још неко тако од неких војника или званичника?

СВЕДОК "А": Долазила је некаква војска, долазили су и тражили су добровољце ко хоће да иде кући, као да претресају, траже наоружање, ово-оно, међутим, да ли је то претресање, изношење, шта ја знам, не знам шта је било, углавном знам да су одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су ти били што су дошли да траже? Јесу то исто војници или?

СВЕДОК "А": То су били исто ови, нису то војници, није никаква војска то била, то је. Носили су униформе, али то није личило на војску, никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се јавио неко за те добровољце?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је једанаест, десет, једанаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате имена њихова, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Сећам се, не могу се свих сетити, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се они вратили?

СВЕДОК "А": Не, нису се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њима било, да ли знате, њихову судбину?

СВЕДОК "А": Ништа, уствари, побијени су, јер знам да је нађено по овим масовним гробницама да су нађена њихова тела. Да ли су нађени сви, пошто ја тренутно не живим тамо и мислим, одем, али увек ограничен сам са радним временом и не могу отићи на ове, рецимо, ђеназе и то и онда касније сазнам, нађен је тај, нађен је овај, нађен онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких Тухчића?

СВЕДОК "А": Тухчић Кемал јесте био, Пезеровић Енвер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки од Тухчића?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте, али не могу да се сетим имена, Тухчић, Тухчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Хасан, Алија, Мехмет?

СВЕДОК "А": Тухчић Алија, ја мислим, јел Тухчић Алија, јесте, Тухчић Алија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки Пезеровић, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Пезеровић Смаил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, осим тих 11 добровољаца, још неко отишао пре него што сте ви напустили «Нови извор»?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неко по некога можда да га, чули смо овде да је неки малолетни дечко извађен одатле, изведен и да је после спашен, да није страдао, неки Муамер?

СВЕДОК "А": Муамер Куршумовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тог догађаја?

СВЕДОК "А": Да, сећам се када је одведен, то је било, ја мислим после подне, навече некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дошао по њега?

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неку родбину ближу неким структурама, да је могао неко да га спасе?

СВЕДОК "А": Јесте, имао је брата, радио је у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко тако одведен?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чега се даље сећате, шта се после дешава?

СВЕДОК "А": После тог «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ви ту боравите, кажете, два-три дана и шта онда?

СВЕДОК "А": Боравили ту, ето, оно, долазила је храна, па смо, нешто је долазило хране и док смо имали новаца, нешто смо узимали цигарете и тако. После тога смо пребачени у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у Челопеку? Ко вас је тамо пребацио?

СВЕДОК "А": Аутобуси «Дринетранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": И полиција је, колико се ја сећам, била је у пратњи полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада више није војска него полиција?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је полиција била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци су нам рекли да је Брано Грујић опет дошао, након што су ових 11 добровољаца одведени и да је рекао, наводно, да као ви сада идете на неко сигурније место. Да ли је Вама нешто познато о томе, лично Вама?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко вас прати, кажете, до тог Дома?

СВЕДОК "А": Полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то полиција редовна?

СВЕДОК "А": Полиција редовна из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате те неке полицајце, њихова имена?

СВЕДОК "А": Из виђења само их знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име некога од тих?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли су они и даље у оним униформама полицијским?

СВЕДОК "А": Полицијска стандардна униформа је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ви стижете? Да ли Ви знате уопште где сте кренули, ко вас води?

СВЕДОК "А": Нисмо знали уопште где смо кренули, водили су нас на сигурно место некакво, међутим, то је био Дом културе Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже то, на сигурно место?

СВЕДОК "А": Не знам, то је неко од полицајаца рекао, неко безбедније место, као није безбедна зграда «Новог извора», воде нас на безбедније место. Не могу да се сетим ко је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, зашто ви уопште идете на било какво место безбедно?

СВЕДОК "А": Не, нисмо питали. Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И стижете?

СВЕДОК "А": Стижемо пред зграду Дома културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас сада ту стиже? Да ли се ту нешто пописујете, да ли се зна колико вас је?

СВЕДОК "А": Не сећам се да ли је доле било пописивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи тај Дом, ко ту чува, ко је ту надлежан, да ли знате?

СВЕДОК "А": То је, шта ја знам, била некаква војска, неки стражари мало старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији људи?

СВЕДОК "А": Па, да. Нису они пуно старији, али старији су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то војни стражари или полицајци?

СВЕДОК "А": Војни стражари, ону војну униформу су имали са собом, носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко и у плавој униформи?

СВЕДОК "А": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко у плавој, оној полицијској униформи, ту у Дому или испред или негде?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви уопште познали некога од тих чувара?

СВЕДОК "А": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то неки локални људи ту?

СВЕДОК "А": Да, локални људи, моје радне колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту један лист па неки псеудоними, видите ту, ако помињете, има ту неки чувари, па са неким псеудонимима. Да ли неко можда одатле, па да му не поменете име, него само то слово, да ли Вам ту неко име нешто говори?

СВЕДОК "А": Једино ово под словом «П».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај «П»? Да ли је он ту био или?

СВЕДОК "А": Нисам чуо, нисам сигуран да ли је био, али по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га знате, да га се сећате?

СВЕДОК "А": Да га се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког се другог сећате? Кажете, радио са Вама, ко?

СВЕДОК "А": Моја двојица радних колега који су радили заједно са мном у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се они зову?

СВЕДОК "А": Ерић Миленко и Ивановић, Ивановић, Ивановић, само да се сетим имена, Милош Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Остоја?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте се у истрази изјашњавали.

СВЕДОК "А": Остоја, јесте био исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као чувар?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли су они полицајци били?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, радили су да Вама у фирми? Откуд сада они ту, војници, шта су?

СВЕДОК "А": Они су војници били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "А": Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти или како?

СВЕДОК "А": Сигурно резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули да су то уствари резервни полицајци? Шта Ви можете о томе да кажете? Јесте сигурни да су они војници резервни?

СВЕДОК "А": Знам да је овај Милош, он је био у резервном саставу полиције, а за овог Ерића не могу да се сетим, јер знам да је радио са мном у фирми где смо заједно радили. Не могу да се сетим да је он био у резервном саставу полиције, могуће, све је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, они ту чувају? Јесу они ту када ви долазите, јесу они већ били ту, баш тог дана када ви стижете? Односно, када Ви њих запажете?

СВЕДОК "А": Ја сам њих видео ту можда оних првих пар дана, првих пар дана када смо дошли, оно срели смо се и питање, откуда ти овде, зашто ниси отишао, где ти је породица и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим колегама?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, да ли сте их виђали?

СВЕДОК "А": После сам их виђао још мало док није почело ово малтретирање и ударање. Онда нисам могао никога више видети, што се тиче тога. Могло је се оно видети, али нису нам више ни давали да излазимо напоље, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту где ви улазите, шта сада ту затичете? Где се ви то смештате, ко вас ту распоређује, како то изгледа?

СВЕДОК "А": Стари Дом културе. Оно, ушли смо тамо унутра, стари Дом културе, када се улази на десну страну била је некада бина. На левој страни су били неки војни кревети, на спратове, тога се сећам. Празна сала, никога није било, ту смо ми доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то сала, има ли ту неких?

СВЕДОК "А": Сала је велика, висока сала, имала је горе два отвора, то је био као некадашњи, служило је као кино и Дом културе где се одржавала смотра, фолклора и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала неке прозоре?

СВЕДОК "А": Прозори су били високи можда неких три метра, прозор је био на једној страни, уствари, на обадве стране су били прозори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се отварали, да ли је било ваздуха, како је било унутра?

СВЕДОК "А": Нису се отварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на поду, шта је било?

СВЕДОК "А": На поду је било неких шпера, неких, оних, деке неке, прљаво то све било, винас плочице, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чему сте Ви спавали?

СВЕДОК "А": На шпери, на комаду дрвета, шпера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била вода унутра?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било са храном и са водом снабдевање?

СВЕДОК "А": Са храном и са водом, снабдевање је оно било у флашама, у шта ја знам, ови стражари су нам тамо сипали воду, а храну су нам довозили из «Старог града», бившег угоститељства «Стари град».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате да је оданде храна?

СВЕДОК "А": Па, знам тог возача који је радио, који је довозио ту храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач који је радио у «Старом граду», угоститељском предузећу?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су објекти припадали том угоститељском предузећу?

СВЕДОК "А": Хотел «Језеро», хотел «Видиковац», било је тамо још неких оних кафаница, не могу да се сетим како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај возач, како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам му име само Секула се звао, не могу да се сетим презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секула? Јесте Ви њега видели када довози ту храну?

СВЕДОК "А": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли Вам је то било чудно, како то Ви добијате храну из фирме, из хотела, или како већ?

СВЕДОК "А": Није ми било чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас то храни, како то? Јесте размишљали о томе? Јесте некада са тим Секулом попричали када га Ви рекосте да сте га видели?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели да довози?

СВЕДОК "А": Само дам га видео да довози. Нисам имао прилике никада да попричам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та храна била отпочетка тако долазила, да ли је то било редовно, да ли је било?

СВЕДОК "А": Па, прва, ја мислим прва два-три дана у Зворнику, у Челопеку, прва, чини ми се два или три дана нисмо добили ништа хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, да ли сте сазнали?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А воде?

СВЕДОК "А": Воде је било, сипали су нам тамо, јер близу тог улаза у тај Дом културе, била је као некаква мала нека кухињица, шта ја знам шта је већ било. Ту је била једна чесма где смо флаше и шта ја знам користили да се можемо напити воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту нека радња у близини, продавница?

СВЕДОК "А": Испред Дома, до магистралног пута, уствари, у Дому том културе, у саставу Дома културе била је продавница, тј. од фирме где сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да видите ову скицу коју нам је један сведок дао, да ли то одговара Вашем сећању? Ево овде код мене, ако можете, нацртао нам је, значи, ево га, како иде пут.

СВЕДОК "А": Овде је негде продавница, јесте, овде је продавница негде била, ту. Овде, чини ми се, нисам сигуран, овде је било, да ли је била читаоница, кухиња, ево то је та кухиња, околу се улазило. Овде је улаз био. На ову десну страну, на ову десну страну, ова је страна мало дужа него ова, на ову десну страну, овде је била бина, овде је био горе, рупе где је кино пројектор, за кино пројекторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека кафана можда ту?

СВЕДОК "А": Кафана је ту била, овде овако прекопута улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то то?

СВЕДОК "А": То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то близу пут ту?

СВЕДОК "А": Пут је одмах уз само ово, можда неких метар-два размака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има кућа ту околу, приватних?

СВЕДОК "А": Има један пут иза овога Дома културе и биле су овамо куће и прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај сеоски?

СВЕДОК "А": Да, сеоски пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да да је сведок погледао скицу Дома културе, те да по његовим речима, та скица одговара изгледу како спољашњем, тако и унутрашњем, Дома културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, каква је та била храна, да ли је она била довољна, да ли је она за све вас?

СВЕДОК "А": Довољно није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, квалитет?

СВЕДОК "А": А храна, као храна, оно просечан квалитет. Не могу рећи ни да није ваљала, а ни је да је била нешто екстра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти стражари имали оружје, ти то што су сада напољу?

СВЕДОК "А": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли Ви да напустите то и да одете кући или негде?

СВЕДОК "А": Не, зато што је био ланац на вратима, закључавани смо сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ставио ланац, да ли сте Ви видели? Да ли је то било раније тако нешто?

СВЕДОК "А": Стражари су ставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте могли да идете у WC?

СВЕДОК "А": Па, оних првих можда пет-шест дана, тако, колико се ја сећам, могли смо излазити у WC, ето, умити се доле, сећам се да су избацили из те кухиње црево обично оно шлауф да би се могли мало умити и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после да ли је било неког одржавања хигијене, купања, бријања?

СВЕДОК "А": Ништа од тога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали због тога неких проблема?

СВЕДОК "А": Па, како да нисмо, сви смо добили вашке, уши, прљави, необријани, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, пет-шест дана, шта је било, пет-шест дана ту боравите?

СВЕДОК "А": После тога су почеле да долазе којекакве војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада бих Вас замолила, ако можете да покушате да нам то мало хронолошки, колико се сећате, значи, да поређамо по неком реду и да нам увек кажете, шта сте Ви лично видели, а шта сте чули, јер ту имамо сада проблема, неко је чуо да је неко страдао, а није видео, неко је видео ово, па да, ако можете мало да то сада разјасните.

СВЕДОК "А": Првих дана када су они почели долазити, то је између, да кажем, 05. и 10. почели су долазити, колико се сећам, први дан су нас извели све напоље и речено, наређено нам је да повадимо све што имамо уза се, новце, злато, све, све могуће, да остану празни џепови, да не сме у њима ама баш ништа остати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то наредио, ко је то дошао?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то цивили, војници?

СВЕДОК "А": Не, војници су били некакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли причају ијекавски или екавски, како?

СВЕДОК "А": Углавном екавски су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих је то дошло када сте морали да скинете све?

СВЕДОК "А": Можда једно пет, четири-пет, шест људи. Знам да је, уствари, можда и више било и напољу, ових са наоружањем, други су били унутра, један је седео за столом, била је картонска кутија у коју смо морали убацити све – новце, ове сатове, све, све, све могуће што се налазило у џеповима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и Ви то урадили?

СВЕДОК "А": Па, наравно да сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било проблема, да није неко нешто сакрио или тако?

СВЕДОК "А": Па, било је проблема. Један комшија, колико се сећам, њему је остао чешаљ у џепу и због тога је добио батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и пара, да ли се ту накупило и накита и пара?

СВЕДОК "А": Јесте, сви смо ми имали новаца у џеповима, сви смо имали паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све предали том приликом?

СВЕДОК "А": Све. Јер, оно мораш једноставно извадити. Све сам предао, сат имао, прстен, ланчић и новац, тако ја, тако мој брат и ове остале комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај дан, да ли је било неке туче или само то пљачкање ствари личних?

СВЕДОК "А": После, чини ми се, после тога пљачкања, тог одузимања, онда су почели долазити, изводити људе вани, да кажу ко има новце, ко има оружје, тражили су као да се иде кући, да да оружје. Међутим, то се ишло, тражило се да се дају паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то установили да се то ипак за паре долази?

СВЕДОК "А": Па, ови од ових неких људи који су излазили, нисам конкретно чуо од њих, али сам чуо од ових што су били ближе њима, који су са њима контактирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ти што оду за паре, да ли се враћају?

СВЕДОК "А": Наравно да се враћају, заједно са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим војницима?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што сада долазе по паре, једу то исти они први који су дошли за оно све или је то неко други сада?

СВЕДОК "А": Ја мислим, нисам сигуран, ја мислим да су ови други већ почели долазити, ови што су највише направили белаја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК "А": Па, то је био Зокс, Торо, Пуфта, не могу да се сетим осталих имена тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Репић?

СВЕДОК "А": Репић исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви сећате да су ти људи имали те надимке?

СВЕДОК "А": Па, зато што су звали између себе један другог, тако су се звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они почели, да ли су они сви заједно дошли или одвојено или како? Да ли то можете да кажете?

СВЕДОК "А": Углавном су сви заједно долазили, некада је долазио Репић овај, долазио је сам са још неком двојцом, тројцом, а ови су овамо долазили некада посебно, некада су заједно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када су поново кренули да долазе они, јесу и они у почетку тражили новац или нешто друго, или је било туче, шта је било?

СВЕДОК "А": Они су почели да траже новац, да изводе напоље једног по једног, оно, они су изводили, па да ли је неко некога оно пријавио, ко има новце, тако, углавном, тражили су, изводили и онако насумице. Тукли су их напољу тамо да каже, ко има новце, да га могу следећег њега извести и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изводио напоље и тукао?

СВЕДОК "А": Торо, Торо, Пуфта, Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о периоду између 05. и 10., је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна. Јесте Ви видели да туку некога напољу или?

СВЕДОК "А": Нисмо, него једноставно смо чули оно када неко зајауче и тако и долазили су крвави и шта ја знам, разбијене главе, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки доушник ту међу вама или је неко њима дојављивао, како су они знали, од кога да траже оружје?

СВЕДОК "А": Па, претпоставља се да је био неки доушник, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље догађало?

СВЕДОК "А": Одмах је почело ударање, оно крене навече редом све, уствари не крену све, него кога стигну, кога дохвате, ударање, ударање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви конкретно видели некога да ударају, то у почетку?

СВЕДОК "А": Па, јесам видео сам конкретно. Видео сам њих доста који су ударани, који су, ножевима пробадали им руке, ноге им боли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали Халиловић Хусеина?

СВЕДОК "А": Халиловић Хусеина? Њега је ударио буздованом оним дрвеним буздованом по глави, тражио му је паре, јер неко је пријавио да је он имао оно, пошто је он био месар, имао је паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је то рекао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега ударио, јесте Ви то видели?

СВЕДОК "А": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је одвео напоље?

СВЕДОК "А": Одвео га је Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК "А": Па, то је било између 05. и 10., то је на самом почетку било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када се вратио Хусеин?

СВЕДОК "А": Глава му је разбијена била, крв је ишла низ лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, да ли је нешто рекао, ко га је тукао?

СВЕДОК "А": Тражили су му паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, кажете у множини, ко? Ко је био тада?

СВЕДОК "А": Добро, он каже, тражили су му паре. Ја знам да га је Торо извео, а не знам ја ко је још био напољу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када га је извео Торо, да ли је био са њим још неко од ових?

СВЕДОК "А": Јесте, Зокс је био, Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је изведен напоље Халиловић, да ли су и они били напољу, Зокс, Пуфта?

СВЕДОК "А": Ја мислим, неко је од њих остајао, а двојица су излазила тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом када је изведен Халиловић Хусеин, да ли је још неко изведен, да ли је још неко ударен или нешто, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": Сакиб Капичић, и он је изведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

СВЕДОК "А": Сакиб Капичић, ја мислим, можда тај дан или пре дан, Сакиб, онда, био је Хасан, Хасан Атлић, и он је извођен напоље, Рамо Алифендић и он је извођен напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алифендић?

СВЕДОК "А": Није, Алихоџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алихоџић?

СВЕДОК "А": Јесте, Рамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега извео, да ли сте видели?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вратио?

СВЕДОК "А": Ја мислим да се није он вратио више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сакиб, кажете, извођен је?

СВЕДОК "А": Извођен је и Сакиб, ја мислим и он да се није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се није вратио?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Атлић Хасан?

СВЕДОК "А": Није се ни он вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто за њих после?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама овде у оптужници пише да је Сакиб Капичић заклан. Да ли сте Ви то чули ту или видели, за Сакиба?

СВЕДОК "А": Не, нисам видео. Ја знам да је Заим Пезеровић заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Атлић Хасана нам исто пише да је заклан? Да ли сте то видели?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте рекли за Сакиба, за Хасана, за Раму, нисте сигурни да је то истог дана?

СВЕДОК "А": Па, нисам сигуран да је истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је на почетку?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између 05. и 10.?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време долазио тај Репић?

СВЕДОК "А": Јесте, и он је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он дошао заједно са њима или како?

СВЕДОК "А": То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, кажете, Торо и Зокс су највише изводили те људе?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Алихоџић Рама, он је убијен одмах на почетку?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте Ви видели да је он убијен или сте чули?

СВЕДОК "А": Не, нисам видео, него сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту убијен одмах или касније, када сте чули?

СВЕДОК "А": Да је убијен испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао, да ли знате?

СВЕДОК "А": Не знам ко је рекао.

Констатује се да је приступио бранилац, адвокат Мирослав Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте и некога по имену Несиб, па као нисте знали како се презива?

СВЕДОК "А": Несиб Окановић. Он је изведен и још један човек са њим, Алија, али не могу да се сетим презимена. И он је изведен и они су, колико ја знам, и они су убијени напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих извео?

СВЕДОК "А": Торо и Зокс, као они су хтели да беже и као морали су пуцати да их убију, шта ли, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то каже?

СВЕДОК "А": Такву информацију ја знам, чуо сам унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Омер Окановић?

СВЕДОК "А": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Омер Окановић?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим било?

СВЕДОК "А": И он је исто убијен напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули неке одбране да су стражари убили неке људе напољу када су покушали да беже. Јесте Ви чули неку такву верзију?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су стражари некога убили?

СВЕДОК "А": Нисам чуо то да су стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули некада неко напољу, када је неко изведен, па да неко каже, бежи, па да се онда чују пуцњи, јесте Ви чули пуцње, Ви лично?

СВЕДОК "А": Пуцње смо чули, али нисам чуо да му каже – бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било са Окановић тим Несибом и са Алијом, чијег презимена не можете да се сетите, кажете?

СВЕДОК "А": То је то било, отприлике тих дана, првих пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих првих дана?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се још сећате тих првих дана?

СВЕДОК "А": Првих дана сећам се тог ударања, ударања, свега је било, ножем, одсецања прстију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све првих дана?

СВЕДОК "А": Да, нисам сигуран, да ли је први или после, после, мало касније, али нисам, кажем, сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте малопре рекли Торо и Зокс су највише изводили. Како су ти људи изгледали у то време?

СВЕДОК "А": Торо је био овако височији, мало височији, можда неких 180, 190 висине, чини ми се плаву косу, плаву је имао, са залисцима, имао је мало већи нос, Зокс је имао, уствари, Торо је носио увек маскирне панталоне, бели каиш, онај од војне полиције, то знам. Зокс је имао увек неку црну мајицу на себи, патике на ногама, маскирне панталоне. Имао је овако мало црну косу, мало, да кажем, мало дужу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А годиште, отприлике, колико су могли да имају година?

СВЕДОК "А": А годишта, Зокс можда неко 1972., по мојим проценама, Торо је можда мало старији, неких 1964., 1963., нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су то онда имали тада година, отприлике, по Вама?

СВЕДОК "А": Колико су имали? Имали су неких двадесетак можда, хајде Торо можда неких 25, 26 година, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Репић, какав је он био?

СВЕДОК "А": Он је био, не могу тачно да дефинишем, па, плав, сед, некаква коса не знам ни ја одређену тачно боју, бркове је носио, браду, овако малу. Долазио је некада у цивилки, некада је долазио у народној ношњи са шубаром на глави, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Пуфту сте поменули?

СВЕДОК "А": Пуфта је био мало дебљи, није мало дебљи, него мало више дебљи, исто тако негде око 180, 190 висине, црвене патике је носио на ногама, маскирне панталоне, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црне патике?

СВЕДОК "А": Црвене патике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвене?

СВЕДОК "А": Црвене, јер се сећам када ме је ударио, да су биле црвене код њега на ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то те «старке» које сте поменули?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, неки је имао и везу косу у реп?

СВЕДОК "А": Па, то је овај Репић, он је везао косу у реп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Војвода да су га дозивали Војвода?

СВЕДОК "А": Било је, али не могу да га се сетим, јер нисам могао све ни видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су некога звали Лопов, да се Ви сећате?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је био неки Кобра?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Ђовани?

СВЕДОК "А": Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они имали од оружја, да ли су долазили са нечим или оруђа или нешто?

СВЕДОК "А": Имали су и оруђа и оружја су имали, долазили су са пиштољевима, са аутоматима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да отприлике дефинишете ко од њих шта је носио? Нешто сте се и у истрази о томе изјашњавали.

СВЕДОК "А": Торо је носио, добро се сећам, Торо и Зокс су се мењали, имали су велики онај колуташ, пиштољ, «магнум», отприлике, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колуташ питшљ'

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то пиштољ?

СВЕДОК "А": Никловани пиштољ, сјајан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то већи, мањи'

СВЕДОК "А": Већи пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, колика цев? Да ли је дужа или краћа?

СВЕДОК "А": Дужа цев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то носио?

СВЕДОК "А": Па, њих двојица су се мењали, некада овај, некада онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко пушку?

СВЕДОК "А": Па, имали су, доносили су и аутоматске пушке, малокалибарке пушке су исто имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од ових што сте их поменули?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И аутоматске?

СВЕДОК "А": И аутоматске, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви војску служили?

СВЕДОК "А": 1986. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1986.? А јесте чули да има неки пушкомитраљез што га зову «Цеца», неки М-84, јесте чули за то?

СВЕДОК "А": То јесам чуо за то наоружање, али то наоружање када сам ја био у оној војсци није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било? А јесте видели?

СВЕДОК "А": Уствари, нисам имао прилику да га видим, јер у оној југословенској војсци конкретно ја сам дужио М-48 пушку и аутоматску пушку, али то остало друго наоружање слабо се могло видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте у истрази помињали да је неко имао неки пушкомитраљез?

СВЕДОК "А": «84» ја мислим једном унешена у тај Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је то било када сте Ви служили војску?

СВЕДОК "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "А": Ја нисам имао прилику да видим, ја сам први пут тај митраљез видео када се заратило и нисам знао, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали да је то тај?

СВЕДОК "А": Е сазнао, мислим оно, по разговорима, по причама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко да каже да је то то? И ко је то имао?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то Зокс носио, нисам сигуран, али ја мислим да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту унео, у Дом?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је пуцао?

СВЕДОК "А": Уствари, испред Дома је то било, то је било испред Дома, то сам видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га он има? Код кога сте видели испред Дома?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим код кога сам видео, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли, кажете, он је први пут донео «84» пушкомитраљез?

СВЕДОК "А": Могуће, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање Тужиоца, шта је имао Зокс. Па, јесте Ви могли да изађете напоље, кажете, видели сте напољу?

СВЕДОК "А": Не, него када врата, када они уђу, некада остану отворена врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих имао неку безбол палицу или штанглу?

СВЕДОК "А": Јесте, то су доносили, безбол палицу, рекао сам Вам, буздован је доношен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио ту палицу?

СВЕДОК "А": Торо је доносио палицу и Зокс и тај буздован, доносили су. Онда су доносили којекакве цевуре и коље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио буздован од њих двојице?

СВЕДОК "А": Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то буздован?

СВЕДОК "А": То је дрвена кугла на врху, имају шиљци, од дрвета, са ручком можда неких 50 цм, 60, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пола метра?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели да је он некада некога повредио са тим?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. А са том палицом, да ли је некога ударио?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих имао нож?

СВЕДОК "А": Пуфта је највише носио нож. Он је са ножем највише и резао и секао и клао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада Зокс да је некога ножем повредио, односно да ли сте видели да је уопште имао нож некада, то би било питање прво?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте имао нож, да је доносио нож за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је некога са тим повредио?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате надимака неки Робе или неки Пиварски или Нишки?

СВЕДОК "А": Чуо сам за тог Робета, али не могу га се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште ту улазио неко кога сте ви тако од тих који су упадали, а да сте га Ви знали ту из краја, да је ту неки локални. од пре рата да сте га познавали?

СВЕДОК "А" Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или из Малог Зворника или ту из околине, неки комшија?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ови говорили, кажете, међу собом су се називали надимцима, јесте могли да чујете, да ли они говоре као да су са ту, Вашег подручја или не?

СВЕДОК "А": Они су, називали су се именима, међутим, ја Вам кажем, ми нисмо могли све чути. То је било галаме, између осталог, некога су ударили, некога оно, није човек могао све да чује, нити да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви ту пописали, када сте дошли, јесте се икада ту пописивали?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време? Да ли је то неко тражио од вас или сте ви?

СВЕДОК "А": Тражио је неко од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пописујете?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да запишете?

СВЕДОК "А": Да се попишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви који сте ту?

СВЕДОК "А": Сви који су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали некоме те спискове?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је дато, али не могу да се сетим коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте се изјашњавали да се и овај Репић потписао на неки списак, који сте на његов захтев правили? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК "А": Ми смо се, он се потписао на списак мртвих који су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, којом приликом?

СВЕДОК "А": Да ли ће то бити оно, не могу да се сетим да ли после првог оног другог убијања, не могу да се сетим тачно. Видео сам на папиру његов потпис, јер остао је, ја мислим, да ли је он дошао по то, да ли није, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тај списак?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, прво и друго убијање. Да ли је то само два пута било неко убијање?

СВЕДОК "А": То ја кажем прво вече и друго вече убијање, а оно остало, између осталог је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без жртава?

СВЕДОК "А": Па, без жртава, туче, углавном је било туче, одсецања прстију, полних органа, ухо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је тај први пут било убијања, што кажете?

СВЕДОК "А": Убијање? То је било ја мислим, негде тамо око 10. до 12., до 15. јуна, нисам тачно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном дану?

СВЕДОК "А": У једном дану је највише било, тај један дан је убијено доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било тог дана, испричајте нам?

СВЕДОК "А": Тог дана, тада је, тог дана је Репић, он је дошао са малокалибарком пушком, то се сећам, знам да је једног момка, мог доброг пријатеља, знам да га је упуцао у уста, у уста му је уствари упуцао, дигао га је, није имао ни петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове'

СВЕДОК "А": Бикић Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бикић Дамир'

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада причамо о том догађају када се то десило?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се све тог дана десило, да ли можете да нам кажете, ко је дошао, ако знате, осим Репића?

СВЕДОК "А": Ја мислим да су били и ови, и Пуфта, и Торо и Зокс, јер Репић знам да је са оном пушком малокалибарком, да ли је убио, он је њих уствари оно што се каже унаказио. Они су морали умрети од муке. Малокалибарком пушком у Дамира је пуцао у уста, Салиху Хациавдићу је пуцао у главу, Азиза Тухчића, исто је пуцао у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све том приликом?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцао из пушке?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао тада, да ли је он дошао заједно са тим другима?

СВЕДОК "А": Не могу, нисам сигуран да ли је дошао, или је ови дошли после. Знам да је оно било ударање, знам да је тада Заима Пезеровића, да су га ударали, ударали до изнемоглости када није могао да устане, овај га је заклао ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "А": Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је претходно ударао Заима, да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК "А": Пуфта, не знам више ко је, не могу да се сетим колико их је било, ко је све ударао. Ту исто Ејуб један, исто и он је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Заим, да ли се сећате, док су га ударали, да ли су нешто причали?

СВЕДОК "А": Јесу, причали су, како је он силовао Српкињу, морао је оженити, тамо-вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пуфта га је заклао'

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао Српкињу жену, Заим?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом још некога Пуфта заклао, а да се Ви сећате?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је заклао овог Ејуба, нисам сигуран, мислим, да је њему нож забоо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нож?

СВЕДОК "А": Шабана исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шабана?

СВЕДОК "А": Шабана Бикића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви то?

СВЕДОК "А": Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово претходно што сте нам испричали?

СВЕДОК "А": Заима сам видео када су га заклали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шабана нисте видели?

СВЕДОК "А": не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је он заклан?

СВЕДОК "А": То сам чуо од ових што су били са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је урадио, ко?

СВЕДОК "А": Да је то урадио Репић и Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта и Репић?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хасана Атлића, јесте чули за њега нешто? Мало пре сте рекли да њега више нема, а ја сам Вам рекла да у оптужници пише да је и он заклан. Јесте Ви видели како је он изгубио живот?

СВЕДОК "А": Не могу више, госпођо судинице да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за њега?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Капичић Сакиба? То сам Вас додуше мало пре питала, исто сте рекли да га нема, да сте чули да је заклан, али да нисте видели?

СВЕДОК "А": Да, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели шта се десило са Фикретом Јахијагићем?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран, ја мислим да је он убијен, али нисам сигуран чиме и како, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Куршумовић Химзо?

СВЕДОК "А": Химзо је убијен из пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада или?

СВЕДОК "А": Ја мислим тада је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из пушке?

СВЕДОК "А": Јесте, Куршумовић Химзо је убијен, отац од овога Дамира Бикића, Нурија Бикић, ја мислим да је и он тада убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели нешто од тога, за Химзу или за Нурију?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Салиха сам видео када му је пуцао у главу, видео сам Дамира када је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџиавдића?

СВЕДОК "А": Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Салиха Хаџиавдића и Дамира Бикића?

СВЕДОК "А": Салиха Хаџиавдића, Дамира Бикића и видео сам Азиза Тухчића исто када је убијен. То сам видео када је пуцао из малокалибарке пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репић?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите, рекли сте, мислим да су тада били и Торо и Пуфта и Зокс. Шта су радили Зокс и Торо, ипак ту многи људи?

СВЕДОК "А": Они су овамо били. Они су тукли, ударали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док су ова двојица ове убијали?

СВЕДОК "А": То је можда било после, после, можда, нисам сигуран, али ја мислим да је то било после овог убијања, они су наставили оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они?

СВЕДОК "А": Наставили су са овим ударањем и клањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били присутни када је било ово убијање, осим Репића и Пуфте и ових других? Да ли се Ви тога сећате?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се'

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви стајали у време док су се ова убиства, клања догађала?

СВЕДОК "А": У задњем делу зграде, где су били они кино пројектори, ту, отприлике. Може пауза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе у 11,40 часова.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА под псеудонимом «А»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се одморили?

СВЕДОК "А": Мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли смо, и даље смо на том дану, је ли тако? Да ли тај дан везујете за неки датум, да ли Вам је нешто познато везано за Бајрам?

СВЕДОК "А": Да, Бајрам је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тада било?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било баш на дан Бајрама? Када је био те године, да ли се сећате?

СВЕДОК "А": 11. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11. јуна?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава дању, ноћу, колико траје тај догађај, ово све што сте описали?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то било по дану, по дану, али трајало је негде, не могу се сетити колико то временски траје, не може се сетити човек, у ономе хаосу, у оном свему. Дан је био као ноћ, а ноћ је била као дан. Више нисмо знали ни када је дан, ни када је ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој просторији да ли је било дневно светло овако, да ли је могло да се види?

СВЕДОК "А": Јесте било светло, чини ми се да су после поковали некакве деке горе, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На прозоре?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко осветљење, нека сијалица, нешто?

СВЕДОК "А": Јесте, али то су биле класичне сијалице, три сијалице на целу ту просторију. Једна ради, а остало није радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког догађаја на бини упечатљивог у том периоду можда?

СВЕДОК "А": Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било тај дан или?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то било тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај дан?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био присутан од тих?

СВЕДОК "А": Ови исти које сам малопре набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти ти?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, шта се то догађало?

СВЕДОК "А": Знам за тог Шабана Бикића, знам да су га, ножем га је неко гађао и погодио га, овај је покушао да извади и онда му је, чини ми се Пуфта забоо нож у пределу врата, овде, са леве стране. Онда исто Фикрету Јахијагићу, ја мислим да су и њега ножем, али нисам видео шта је било са њим. Исто и он је ножем, да ли је убијен, да ли је избоден, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се још нешто на бини дешавало, неко сексуално иживљавање?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели или сте чули?

СВЕДОК "А": Могло се мало нешто и видети, а знам да су терали Јахијагића, Фикрета Јахијагића и његовог сина да воде односе и поред бине доле исто је било, чини ми се двојица браће, али нисам сигуран, исто то да раде. Онда су терали палицу да се ставља у, било је свих тих гадости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то наредио, да ли сте Ви видели?

СВЕДОК "А": Па, то нисам видео ко је, али ту, ти који су ту и били, не може нико други наредити, осим њих. Сада ја нисам сигуран ко је то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре сте рекли да нисте сигурни да су ту били и Торо и Зокс, а да сте сигурни да су били Пуфта и Репић? Да ли се за тај догађај сећате, да ли су сви били или само ова двојица

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су били тај син и отац?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, да ли се још нешто десило? Рекли сте нешто да су секли полни орган, да су прсте, да ли је то било тог дана или не?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран, али ту у току можда дан-два, то је могло да се деси, пре или после. Комшији једном питао га је, који ти прст не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко га пита?

СВЕДОК "А": Пуфта. Пуфта, одсекао му је мали прст ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове тај комшија?

СВЕДОК "А": Ефендић Аднан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК "А": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пуфта је то урадио?

СВЕДОК "А": Да. Видео сам када је одсекао прво мом комшији сполни орган, па га је натерао да поједе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Пуфта?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је комшија?

СВЕДОК "А": Ефендић Зулкарнеин, Кејно су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кејно?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неком одсечен полни орган?

СВЕДОК "А": Да, Чикарић Енесу је одсечено ухо. Он је жвакао, жвакао, није могао да сажваће и извадио да му овај расече на, да ли на пола или на, да поједе то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "А": Пуфта исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуста, није Репић?

СВЕДОК "А": Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели то?

СВЕДОК "А": То нисам видео, али знам да је, нисам видео ко му је то одсекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нисте видели?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово сте видели за Зулкарнеина?

СВЕДОК "А": Да и онда сам видео када је Пуфта пробијао руке и натеривао да ставе руке на ону бину, да им је пробијао ножем ту руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руке?

СВЕДОК "А": Да, руке, онда је једном исто, некада је био фудбалер, њему су изболи мишиће на ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фудбалеру?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

СВЕДОК "А": Нијаз Догић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему пробио бутину, шта кажете?

СВЕДОК "А": Мишиће, бутне мишиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран, судинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то видели или?

СВЕДОК "А": Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и Ефендић Нуредин, кажете, Аднану је прст исечен. Да ли је био и Нуредин Ефендић ту?
СВЕДОК "А": Ефендић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нуредин.
СВЕДОК "А": Нуредин?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или Нурудин.
СВЕДОК "А": Ефендић Нурудин?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК "А": Не знам, тог имена не могу да се сетим, не могу да се сетим Ефендић Нурдин, не може бити Нуредин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно или друго није?
СВЕДОК "А": Ни једно ни друго, Ефендић Нурудин он није био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли се нешто десило Изету Хаџићу?
СВЕДОК "А": То сам видео када су му пуцали у колено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колено?
СВЕДОК "А": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је пуцао?
СВЕДОК "А": Овај, Торо му је пуцао у колено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели?
СВЕДОК "А": Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте чули?
СВЕДОК "А": Видео сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког се то дана десило?
СВЕДОК "А": Не могу се сетити дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како је дошло до тога да му пуца?
СВЕДОК "А": Овај је седео на, ту поред бине, и чини ми се да су биле негде, степенице су биле. Да ли је био на степеницама, на улаз у ту бину, овај из пиштоља му је пуцао у колено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био присутан када се то догађа?
СВЕДОК "А": Не могу да се сетим ко је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава? Да ли овај Изет?
СВЕДОК "А": Нисам сигуран, али ја мислим да су њега извели напоље и он се више није вратио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је извео?
СВЕДОК "А": Ни то се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог пуцања?
СВЕДОК "А": Не сећам се ко га је извео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Изету још нешто, осим тог пуцања у колено, да ли је још нешто, можда му је одсечен неки део тела? Да ли сте Ви то видели?
СВЕДОК "А": Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?
СВЕДОК "А": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је неком урезиван крст на неки део тела?
СВЕДОК "А": Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?
СВЕДОК "А": Џихић Енес и Чикарић Един, њему су на леђима, а Енесу су на челу крст урезивали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Чикарић Едину?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему на леђа?

СВЕДОК "А": Да, њему на леђа, а Енесу на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио? Да ли је то ножем?

СВЕДОК "А": Ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то урадио Пуфта, а Едину не могу да се сетим, није тај исти човек урадио Едину, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Ефендић Адмир?

СВЕДОК "А": Ефендић Адмир, јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се њему нешто тако десило?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК "А": Исто да је и њему крст, да ли је на челу или само једна линија на челу. Нисам тачно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тај догађај?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А да ли сте видели да се нешто тако десило Мустафић Шабану?

СВЕДОК "А": Мустафић Шабану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ту међу вама, да ли је био Капичић Суљо, Сулејман?

СВЕДОК "А": Јесте, Капичић Сулејман и његова гројица браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И три брата још?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звали?

СВЕДОК "А": Ениз, Смаил, Сулејман и Сеад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они преживели?

СВЕДОК "А": Не, нису, њих су одвели, везани жицом и одведени су напоље и ништа се не зна за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жицом, да ли сва четворица или?

СВЕДОК "А": Сва четворица. Пре тога су били претучени и онда су изведени напоље, увезани са жицом и изведени напоље и нису се више вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко је њих тукао, пре него што су везани и одведени?

СВЕДОК "А": Торо и Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих четворицу?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме су их тукли?

СВЕДОК "А": Чини ми се палицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палицом?

СВЕДОК "А": Да, безбол палицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, да ли су нешто говорили, да ли су се нешто обраћали њима?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је везао том жицом?

СВЕДОК "А": Торо и Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одведени напоље?

СВЕДОК "А": Да и нису се више ни вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама је овде доста сведока рекло да је заједно Капичић Суљо или у неком врло блиском размаку, изведен са Алихоџић Рамом и да су они напољу убијени, а да су ова тројица браће посебно. Да ли сте Ви сигурни да су сва четворица одведени?

СВЕДОК "А": Сва четворица њих заједно одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да ли су лишени живота?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Шта нам можете рећи о Бикић Нурији? Рекли сте да је и он убијен? Да ли сте Ви то видели или сте чули?

СВЕДОК "А": Нисам видео, али сам чуо да је он, чини ми се, исто изведен напоље и да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ко га је извео?

СВЕДОК "А": Торо га је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК "А": Па, од ових који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

СВЕДОК "А": Тај исти дан, само не знам који датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када овог више није било?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурије? Да ли је био Хациавдић Хусеин ту, међу вама?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он преживео?

СВЕДОК "А": Није ни он преживео и он је изведен напоље и убијен напољу. То смо чули, нико није видео, нисам ја бар видео, а не знам да ли је ко видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко можда излазио напоље, па видео некога од тих убијених?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте неко излазио, али нисам сигуран ко и речено нам је да га је видео убијеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусеина?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Нурију?

СВЕДОК "А": Хусеина и Нурију, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или једног или другог? Да ли сте видели шта се десило са Ејубом Тухчићем?

СВЕДОК "А": Он је био претучен, знам добро да су га претукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли сте Ви то гледали?

СВЕДОК "А": Не сећам се ко га је, он је оно премлаћен домаћински, није могао устати и чини ми се да је и он ножем убијен на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неко, на пример, да није одмах ту умро од тих последица повређивања, него да је остао ту, да му је требала лекарска помоћ?

СВЕДОК "А": То је било на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од ових што су малтретирани?

СВЕДОК "А": Није било, није, било је, требала је лекарска помоћ и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тражено нешто у том смислу?

СВЕДОК "А": Па, тражили смо, ко ће нам то дати, ко нам је могао дати. Али није ова, да кажем конкретно, домаћи ти војници што су били ту, стражари да кажем, они нису смели проговорити. Нису смели ништа побунити се против ових што су долазили у Челопек

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопек?

СВЕДОК "А": Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили?

СВЕДОК "А": Или су свесно и они пуштали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они тражили од некога да вас склоне, да ли је неко од вас тражио да вас склоне, да вас пусте?

СВЕДОК "А": Можемо ми тражити, не знам, можда смо тражили, али не верујем да би нас пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко да је побегао, да је изашао?

СВЕДОК "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли је било неких размена да је неко одведен, а да сте касније чули да се спасао, да се појавио као жив, после?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте, уствари, сећам се када су одведени, да ли су тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су одведени?

СВЕДОК "А": Четворица, чини ми се да су одведени, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК "А": Они су одведени на размену. Знао да је био Хасо Бојић, не могу да се сетим више имена, не могу да се сетим, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих извео и зашто?

СВЕДОК "А": Као, наведено је да иду у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су они преживели?

СВЕДОК "А": Да. Ја мислим да су сви живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасо Бојић и још колико њих?

СВЕДОК "А": Хасо Бојић и ја мислим још тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте говорили пред хашким истражитељима да су истог дана још тројица ослобођени, па да су отишли у Мали Зворник? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК "А": Не сећам се. Ту изјаву када сам давао, то је било пре десетак година, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре десет година и месец дана.

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да је међу вама био Хасиб Окановић?

СВЕДОК "А": Сећам се, он је отишао у размену. Уствари, да ли је отишао у размену, ја мислим да је он отишао у размену, можда, нисам сигуран, а не могу да се сетим те тројице, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао жив?

СВЕДОК "А": Ја мислим јесте, Хасиб јесте остао жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Халиловић Мурис?

СВЕДОК "А": Мурис јесте. И он је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он размењен?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте помињали Ефендић Нурдина?

СВЕДОК "А": Да, Ефендић Нурдин, овај, ко је још, не могу да се сетим. Ја мислим да је он отишао у Мали Зворник. Не могу да се сетим ко је још био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У размену, у Мали Зворник?

СВЕДОК "А": Ефендић Нурдин и овај Халиловић Мурис, ја мислим да су они заједно изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У размену?

СВЕДОК "А": Да ли су у размену, да ли су у Мали Зворник, не могу, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти што су улазили унутра, да ли су имали, ови што их помињете, неке ознаке, да сте Ви приметили на тим униформама, или тој одећи коју су имали?

СВЕДОК "А": Сећам се, само једном је било овде, ако ме оно сећање на рукаву је било оно «Бели орлови» знак, сада шта је писало доле, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неки амблем?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неком сликом или са словима?

СВЕДОК "А": Оно амблем, орлови, два бела орла, она, ето то, али шта је писало, то нисам видео. Чини ми се да сам то једном видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Дедић Хајрудин међу вама'

СВЕДОК "А": Дедић Хајрудин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "А": Дедић Хајрудин, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Јер ја и мој брат смо само били Дедићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са тим телима, кажете, и Бикић Дамир и Шабан и Заим Пезеровић и Салих Хаџиавдић и Химзо Куршумовић и Јахијагић?

СВЕДОК "А": Они су одвежени, дошао је мислим црвени неки, бордо комби и натоварени су и одвежени су и међу њима живима отишла су два човека да их истоваре и они се нису вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је одвео да истоваре?

СВЕДОК "А": Не знам ко је био, али знам да су одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти се нису враћали?

СВЕДОК "А": Не, нису, Џихић Сеад и Захировић Салих, њих двојица су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нађени после, да ли Ви знате'

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ситуација да сте песме неке певали ту на нечији захтев?

СВЕДОК "А": Песма је се певала стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тражио од вас, како први пут долази до те ситуације да Ви сада?

СВЕДОК "А": Репић је највише тражио да се певају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тих песама, тих текстова?

СВЕДОК "А": Како се нећу сећати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се помињу нека имена, неки надимци у тим песмама?

СВЕДОК "А": Оно «Изнад Краљева жива ватра сева».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се помињали неки надимци, да ли је била још нека песма?

СВЕДОК "А": У тој песми су се помињали надимци, од Тополе, оно, па до Равне горе, све страже ђенерала Драже и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека песма у којој се помињао тај Репић, Реп?

СВЕДОК "А": Јесте, јесте, било, Репа и Лопова, како не знам, али не могу се сетити, мислим да је то та «Изнад Краљева жива ватра сева».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Реп, Лопов, ко је то?

СВЕДОК "А": То је Репић, тај што је био, по моме схватању. Тај Лопов не знам, не могу да се сетим ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неке ситуације, кажете, били су ти неки кревети војнички близу тог, па да се неко спуштао низ те кревете, да сте морали нешто те кревете да монтирате? Неки су нам сведоци причали о таквим неким ситуацијама?

СВЕДОК "А": Јесте, јесте. Тај дан, тај што се спустио низ те кревете, један је само човек ушао и он је том Чикарић Едину крст нацртао на леђима са четири «С».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко од ових што сте Ви упамтили по надимцима?

СВЕДОК "А": Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, ко је то био?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу да је то био Торо и Кобра?

СВЕДОК "А": Ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису они?

СВЕДОК "А": Не, можда тај Кобра, али не сећам се, ето, а Торо није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви то видели ту ситуацију или?

СВЕДОК "А": Јесам, видео сам када је силазио кроз прозор, спустио се на некаквом комаду платна, ставили су му један, два, три кревета горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би сишао?

СВЕДОК "А": До тог отвора где је стајао тај пројектор, кино пројектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд баш да издвоји овога Едина?

СВЕДОК "А": Не знам, момак је био изразито упадљив. Дете је веома, веома било младо, онда је био упадљив. Мало је био разрок и оно када гледа, никада није могао човек одредити на коју страну гледа и гледам у њу, а овај господин, на пример наводим, зашто гледаш или тако. Онда је био изразито развијено дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега је издвојио тај што се спустио?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај што се спустио?

СВЕДОК "А": Црн фрајер је био, црн, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неки висок, низак?

СВЕДОК "А": Височији можда, можда мало височији од мене. Он је то, једино то урадио и отишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК "А": Да, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се Ви понашали када уђу они? Да ли је ту било неког страха, да ли је ту било неке промене у понашању?

СВЕДОК "А": Како није било страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте.

СВЕДОК "А": Како није било страха. Једне прилике када Репић, када ми је главу омлатио о један ћошак те бине, оно када је завршио све то и гледа вамо по глави, рекох да није разбијено, нема крви, нема, ништа и не осетиш, једноставно од страха ниси осећао ни бол, ни ништа нисам осећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је он урадио?

СВЕДОК "А": Да. И између осталог, добро се сећам, да ли је то страх, да ли то није, овоме комшији када су одсекли полни орган, да оно нисам могао веровати да, малтене, није крви изашло ни, шта ја знам, сасвим, сасвим оно мало. Ја верујем да је то највише било од страха, да не кажем и гладан и све. Јер, оно што се каже, у WC, малтене, да нисмо ишли и по петнаестак дана, десет, петнаест дана нисмо излазили од тог страха, уствари и од страха и што нисмо могао, није да ниси могао да једеш, могли смо јести, али није било довољно хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, причали сте нешто у истрази да су неком били кроз прсти полупани?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је то било?

СВЕДОК "А": Окановић Ибро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је то урадио?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то урадио Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта, а чиме?

СВЕДОК "А": Кардан од фрезе, ако сада знате шта је, жељезна полуга и на крају има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као она осовина?

СВЕДОК "А": Клатно, е тиме му је поломио руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он то унео унутра?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још ту неко од ових људи када се то догађало, Ибри?

СВЕДОК "А": Јесте, био је и Зокс и Торо, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК "А": Нисам ја могао све да видим шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када је то радио Пуфта или Репић, да ли сте Ви видели некада да они нешто се буне, да се противе, да то хоће да спрече?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не, госпођо. Знам, исто једне прилике било је ударање, када су нас натерали да се скинемо у доњи веш само, па смо, шта ја знам шта су тражили, па су све претресали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било оно у почетку што сте рекли?

СВЕДОК "А": Не, није било, већ после оно, ту је негде било када је било то клање и ударање. Знам да је Пуфта мене забележио једно вече, вече је било добро се сећам, ножем ми је мало запарао ту, ево овде имам на носу, један комад ножем је закачио и ту је иза ува било. И каже, ујутру си први на клању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је обележио?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било ујутру, да ли је дошао?

СВЕДОК "А": Није дошао, можда, није дошао ујутру, вероватно је дошао после, ја нисам, ето, имао сам срећу да нисам страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте код истражитеља да су Вас тукли још неки, Вас лично, осим Репића и сада кажете Пуфта то што Вас је обележио?

СВЕДОК "А": Добро, тукли су, али не могу да се сетим више ко је тукао, госпођо судинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас лично?

СВЕДОК "А": Па, да, било је ударања, оно, шутања ногама и шта ја знам, али да кажем да сам ударан безбол палицом или нечим, то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте?

СВЕДОК "А": Нисам ударан безбол палицом – рукама су углавном били ударци, ногама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неко од ових поменутих или неко други?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се понашали ови стражари, како су они на то све реаговали? Где су они били када ови упадну, па кажете, сатима то траје?

СВЕДОК "А": Они су стајали ту поред врата, у тој кухињи су седели, углавном колико познајем те стражаре, овај један воли мало више попити, овај други је био посебан тип. Он је био сам свој човек увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се противили нешто?

СВЕДОК "А": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали они неко оружје, неку пушку?

СВЕДОК "А": Имали су они оружје, оно наоружање су носили, али, шта ће се противити, коме ће се они противити. Знам да нису. Да су се противили можда би било боље, али, ето, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог Бајрама, колико времена је још прошло док Ви нисте напустили?

СВЕДОК "А": После Бајрама је било још, да запамтимо Видовдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А између тог Бајрама и Видовдана, то је већ неких можда 15 дана, шта се ту догађа?

СВЕДОК "А": То је било опет, долазило се, оно, али није се, долазили су, ударали су, само у мањем интензитету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још мртвих између, после тога, када су ови изнели та тела?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ситуација да сте Ви морали да се тучете између себе?

СВЕДОК "А": Било је и тих ситуација, само не могу да се сетим ко је се тукао. Ја конкретно нисам ни са ким се тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су се тукли? Да ли су морали?

СВЕДОК "А": Морали су, натерани су да се туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је то терао, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило за Видовдан? Ко је ту ушао?

СВЕДОК "А": Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само он или још неко?

СВЕДОК "А": Ушао је он и још, добро се сећам, још један, колико се могу сетити, још један са њим је ушао и ушао је добро се сећам, у народној тој ношњи, српској народној ношњи са шубаром и кокардом на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пушком?

СВЕДОК "А": Да, са пушком, пушком и пиштољем. Да ли је сада имао овај један пушку, не могу да се сетим. Знам да је било, речи су биле – да запамтите Видовдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када је ушао?

СВЕДОК "А": Да, не могу да се сетим, још је нешто рекао, поменуо је још нешто, али не могу да се сетим чега и онда је, оно, узео пушку, каже, сада ћемо појединачно. Први метак који је испалио из пушке погодио је тог Ефендић Зулкарнеина, где сам ја био, иза њега, ево где је мене метак погодио овде, може се видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На десном увету?

СВЕДОК "А": Да. Атлић Алија, одмах је други убијен и онда даље, не могу да се сетим. Испразнио је оно, пуцао је појединачно, каже, сада ћу да окренем на рафал, испразнио је тај оквир и онда је рекао, за мене не постоје рањени. Конкретно је пришао једном Хациавдић Фариду, питао га, где си ти рањен, он је био негде у пределу стомака рањен. Извадио је пиштољ и пуцао му је у главу. Исто Куршумовића, не могу се сетити имена сада, пошто су они били браћа близанци, њега је исто убио и да ли је још кога убио из пиштоља, тога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту убијених било, да ли Ви знате број, отприлике?

СВЕДОК "А": Ја мислим 22 или 26, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали неки рањени?

СВЕДОК "А": Остали су рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих рањених?

СВЕДОК "А": Остало је њих исто тако око двадесетак и нешто рањених. Од тих рањених један је једини када су нас пребацили, када смо се требали пребацити у Зворник поново у зграду старог затвора, остао је само један у Чelopeку је остао рањен, уствари, он је већ био изумро, Чормехић Ибрахим. Његово су тело нашли, само не знам у којој гробници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био тај Репић ту унутра, тог дана?

СВЕДОК "А": Он се задржао тог дана можда неких двадесетак, можда, минута, не верујем да се сат задржао, то колико је испуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се Ви спасили?

СВЕДОК "А": Обрисао сам оно делове крви овоме комшији кога је метак погодио кроз главу, онда сам обрисао ону крв и окренуо сам главу да ме не види и онда је била ту маса нас. Мало сам се онај и сагео и шта ја знам да не примети. Тако је то било. Између осталог, остало је ту доста рањених, није све могао да побије, јер или није могао или није имао чиме више. Уствари, могао је он донети. Отишао је и шта ја знам, не могу да се сетим, али сигурно, неко је тај катанац, та врата закључао. Он је поново долазио на врата, међутим, изгледа га више нису пустили. Ко сада га није пустио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А напољу шта је било, да ли сте Ви могли да видите после шта се дешава напољу?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не, само знам, сећам се да је дошао камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, после колико, када је овај изашао?

СВЕДОК "А": Па, после можда једно два, три сата, ко ће га знати у ономе свему, у бунилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели камион, какав је то?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим какав је камион био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Знам да је био мањи камиончић, да су потоварени мртви и да је наређено нам било да оперемо салу док оне да попије шприцер, пиво, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то он казао?

СВЕДОК "А": Да, међутим, он се вратио, он је пошао поново да уђе, да ли су стражари, неко га је спречио, није ушао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још остајете ту у Челопеку?

СВЕДОК "А": Да, остајемо ту у Челопеку, остали смо тих неких можда четири, пет дана смо остали у Челопеку. Знам да смо 01. јула одвежени у затвор, у стару зграду затвора у Зворнику. Ту су нам, ето, помогли, мало оно, прва помоћ, лечење некакво је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли у тај?

СВЕДОК "А": Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вас?

СВЕДОК "А": Да, аутобуси су дошли по нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу да је то било одмах сутра, прекосутра после овог убијања?

СВЕДОК "А": Па, ето то је уочи Видовдана било. Сада ја не могу да се сетим датума када је Видовдан био, значи, негде 01., око 01. јула, јер знам да смо били у Зворнику 15 дана, 15. јула смо отишли, пребачени у Батковиће, у Сабирни центар, такозвани Сабирни центар. Међутим, то није био Сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте 15 дана били у Зворнику, у граду?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим просторијама?

СВЕДОК "А": У просторијама старог суда, да ли је стари суд или је стари затвор био, био је стари затвор и стари суд је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ту услови били, у колико сте просторија ту боравили?

СВЕДОК "А": Мале су просторије биле, можда, хајде лупам сада, можда 4 са 2, спавало нас је и по двадесет и нешто, као сардине смо били поредани ту у тим просторијама. Био је ходник, био је један WC заједнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, рањеници?

СВЕДОК "А": Рањеници су спавали у једној другој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту сада било неке лекарске помоћи, нечега?

СВЕДОК "А": Да, нешто је мало пружено лекарске помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то долазио?

СВЕДОК "А": Не знам, не могу да се сетим имена, докторица некаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена је била?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту чувао, ко је ту стражарио у том суду?

СВЕДОК "А": То је исто био резервни састав полиције, али не сећам се никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прешао неки од тих стражара из Челопека?

СВЕДОК "А": Не сећам се икога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је помињан неки Жућа, неки у том периоду, Жути или Жућа или тако?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви 15. исто отишли у Батковић?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после било са Вама?

СВЕДОК "А": У Батковићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "А": Лепо је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо или «лепо»?

СВЕДОК "А": Под знацима навода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, колико сте ту остали?

СВЕДОК "А": Остао сам до 21.07.1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, целу годину дана, и после?

СВЕДОК "А": Мало јаче од годину дана. После сам размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размењени сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко страдао у Батковићу, док сте Ви били?

СВЕДОК "А": Јесте, ја мислим један, да ли је један момак из Брезова Поља или из Брчког. Покушао је нешто на стражара и онда убили су га. Али, било је оно страдања, било је и доле туче и мучења, било је неких, њих десет, једанаест који су оно с почетка доведени, из Тузле један момак, један ту из Бијељине, уствари, двојица, тројица из Бијељине, неки златар, неки месар, неки коњаник, шта ја знам, било их је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ту у Батковићу?

СВЕДОК "А": Да, они су били редовни, оно, доручак, ручак, вечера, морали су да добију батине, па онда да иду и то добре батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то радио, ко је то?

СВЕДОК "А": Они доле што су нас чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били у Батковићу стражари?

СВЕДОК "А": Ја се сећам само једног, именом и презименом сећам се, Зоран Зарић један, он ради у Батковићу и на Економији тој доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки мештанин?

СВЕДОК "А": Да, био је неки, мајор су га звали, заменик управника логора Драго Илић, и он је касније ухваћен био у Тузли, 1996., 1997. године. Међутим, пуштени су уз недостатак доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био лишен слободе?

СВЕДОК "А": Да, дошао у Тузлу. Он је иначе рођен из Смолућа, то је тамо Потпећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај управник затвора?

СВЕДОК "А": Заменик управника затвора он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то затвор био? Ко је основао тај затвор, које формације?

СВЕДОК "А": Српска Република је основала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска Република?

СВЕДОК "А": Уствари, није, они нису признавали тај логор, то је Сабирни центар био. Међутим, сабирни центар не може бити онако ограђен са жицом, бодљикавом жицом и имаш митраљеска гнезда на сваком објекту, што значи, није сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то чува војска или полиција?

СВЕДОК "А": Било је свега ту, и војске и полиције и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Драго Илић, да ли је он био војник или полицајац или цивил?

СВЕДОК "А": Полицајац, војни полицајац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни?

СВЕДОК "А": Уствари, носио је униформу војног полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војног полицајца?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су Вас на крају разменили? Ко је учествовао у тој размени?

СВЕДОК "А": У размени је учествовао, ми смо тада размењени сви за све. Пре тога су ишле размене, пет, десет, једанаест, двадесет људи, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога сте Ви размењени?

СВЕДОК "А": Размењени за као српске цивиле из Тузле и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је било?

СВЕДОК "А": Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиља?

СВЕДОК "А": Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истим таквим сабирним?

СВЕДОК "А": Не, не, не у сабирним центрима, него српски народ који је живео у Тузли, који је имао вољу да иде у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да пређе овамо?

СВЕДОК "А": Онда смо ми са њима размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели те цивиле?

СВЕДОК "А": Како нисам, па заједно пређемо, они прођу до нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су прелазили овако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су међу вама били овако неки са факултетом у Дому културе заточени, неки инжењери, неки економисти, грађевинци да су радили у «Глиници», да ли се сећате, да је неко тражио неке инжењере да изводи?

СВЕДОК "А": Вероватно јесте, али не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ове браће Капичићи, тројица, шта су они радили, шта су они били по професији?

СВЕДОК "А": Смаил је радио у фабрици «Шперплоче», он је био, чини ми се, нисам сигуран, он је био, да ли је био економиста или је био, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Сејо?

СВЕДОК "А": Сејо, он је био пред сами рат, ја мислим да је и он завршио факултет у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ениз?

СВЕДОК "А": Не знам који, а Ениз је ја мислим средњу школу тек, тек средњу, он је био завршио средњу школу, ја мислим да је он био пред армију ону Југословенску, требао је да иде у армију. Да ли је ишао, да ли није, нисам сигуран. А Суљо је радио једно време знам да је радио у «Планици», продавница обуће, то је била фирма некадашња она југословенска «Планика».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули неке сведоке, кажу да их је неко прозвао, ајмо ви факултетлије, тако нешто. Да ли сте чули, као, хајмо напоље, нешто тако?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А описивали сте нам како су изгледали ти што су улазили. Да ли је неко од њих имао нешто специфично на униформи, можда, да би Вам указивало да припада некој полицији или војсци или неком роду војске или тако нешто?

СВЕДОК "А": Не, ја кажем, само једне прилике сам мотрио на тај амблем, «Бели орлови», уствари сада, која је војска, шта је писало доле, ја не знам, само се сећам тог амблема, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да је неки имао неке беле опасаче?

СВЕДОК "А": Па, Торо је увек имао бели опасач за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Торо имао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када се дешавао тај догађај на бини, Ви нисте чули ко је то наредио да се то ради, то браћа, очеви?

СВЕДОК "А": Нисам чуо, нисам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте тамо пред истражитељима, Ви кажете, Вас су тукли, не можете да се сетите ко. Тамо сте се изјашњавали ко Вас је претукао, кажете, тешко су ме претукли, каже, ногама. Један је имао палицу, други је имао дршку од лопате, тукли су ме десетак минута. То је било још код истражитеља. Да ли се сећате тога сада када Вас ја подсећам овог Вашег?

СВЕДОК "А": Сећам се, сећам се тога. Знам да је дршка од лопате била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас тукли?

СВЕДОК "А": Да. Само не могу да се сетим ко ме је истукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК "А": То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише, каже, Зокс и Пуфта су ме тешко претукли ногама. Зокс је имао палицу за безбол. Мало пре рекосте да није имао палицу.

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК "А": Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте рекли да Вам је Репић пришао ножем и ставио под врат и рекао, нећу те убити вечерас, али ћеш ти сутра бити први и да Вас је Репић порезао то испод носа, на врату, иза левог уха и на трбуху, а данас кажете и у истрази да је то Пуфта урадио. Да ли сада можете да се сетите ко је од њих двојице? Да ли сте сигурни да је неко од њих двојице?

СВЕДОК "А": Један од њих двојице, сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ко је имао епилепсију у Дому?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "А": Чикарић Един.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Един?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај што кажете, да је био мало разрок па да је чудно гледао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је узимао неку терапију? Нешто сте се о томе изјашњавали?

СВЕДОК "А": Не, једне прилике неко, не могу да се сетим сада, неко му је донео те таблете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко споља или неко од ових?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је неко споља донео или му је то стајало код, да ли му дође сада даица, мислим да је то његов даица Чикарић Енес и знам да су Енеса претукли баш ради тих таблета, као како је могао прошверцовати, како је склонио, ето, нисам сигуран, а знам да је Един имао епилепсију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од ових што их знате по надимку, нашао те таблете? Нешто сте се и о томе изјашњавали, да је један од њих нашао код Енеса те таблете?

СВЕДОК "А": Па, код Енеса су и нађене таблете, само не знам ко је нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ко је нашао?

СВЕДОК "А": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај, да ли тај има везе са оним што је Едину касније урезао тај крст на леђима?

СВЕДОК "А": Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај војник?

СВЕДОК "А": Нема, ја мислим да нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Наташа Луговски?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК "А": То је била та докторица што нас је лечила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, како је она ту сазнала да сте ви ту сада, да има рањених и то?

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште сазнали икада ко је вас ту затворио, чија је одлука била да ви ту будете заточени тих месец дана у Дому културе? Ко је то одлучио, ко је вас ту држао?

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти стражари били надлежни да вас пусте, на пример?

СВЕДОК "А": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте икада питали те стражаре, зашто смо ми овде, ко је нас овде затворио?

СВЕДОК "А": Питали смо, питали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу они?

СВЕДОК "А": Затворени сте, каже, само зато што сте Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци су нам рекли да неки Дивичани нису желели да оду из свог места, да су жене, деца плакали када је то, како је изгледао тај одлазак, то крајем маја?

СВЕДОК "А": Какав је био, то је било оно дај седи у аутобус, човек се надао да ће прећи на ту неку слободну некакву територију, конкретно је било речено да ће да нас возе у Кладањ, а ако не, онда идемо у Тузлу. У Тузли није било још ни почео ни рат, ни у Кладњу, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко ту супротстављао, бунио, да ли је било неког плача, вриске, да ли се Ви тога сећате?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли се сећате док сте били ту у тој згради суда, после Видовдана да је неко доносио ту вама неку помоћ, храну, цигарете, неку пресвлаку, нешто?

СВЕДОК "А": Пресвлаке није никакве било, знам да није нико ништа пресвлачио се. Знам само да су познаници неки наши из Зворника да су нам знали добацити кутију, две цигарета, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некога од неких челника општине да ту долази после, да вас обилазе?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте? Изјашњавали сте се пред истражитељима да Вам је нешто Капичић Сакиб када се вратио споља, након извођења неке двојице, рекао да је видео њих како леже мртви и да је утоварио у неку «Заставу», у неког «Кеца» да је утоварио тела, да ли се сећате тога? Да ли сте гледали да је Сакиба тукао неко?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву истражитељима, јесте ту изјаву давали по својим сећањима?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте тамо рекли, да ли је то?

СВЕДОК "А": То је било пре десет година, госпођо судинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, зато Вас и питам. Тамо сте рекли да је Сакиб, кога су Торо и Зокс извели напоље, видео Нурију и Хусеина како леже мртви и да их је онда он утоварио у неког жутог «Кеца», «Заставу 101» и да је онда опет Сакиб се вратио унутра и да су га поново тукли, да сте Ви то гледали са пет, шест метара раздаљине?

СВЕДОК "А": Могуће је, али не могу госпођо судинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада се не сећате?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је приступио бранилац, адвокат Слободан Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто упечатљиво чега се можда сећате?

СВЕДОК "А": Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте исто код истражитеља да су вас тог 26. маја, када сте икупљени на игралишту, вас око 1.000, да је ту био присутан и мајор Павловић и још око четрдесетак припадника паравојски које су помагале њему. Ви сте рекли данас да се не сећате да ли је он био тог дана ту, овај мајор Павловић?

СВЕДОК "А": Могуће је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Ви сте били пре, у среду, је ли тако, у просторијама затвора, па сте тамо међу више лица препознавали, односно покушали да међу оптуженима и другим лицима која су била са њима у врсти, препознате

некога од тих лица. Да ли се сећате, да ли сте некога препознали, то када сте били прошле недеље?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК "А": Брану Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај Брано Грујић за кога сте причали?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте и описали, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Лопова и Босанца рекли сте да се не сећате?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих ликова и имена?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тору и Зокса, описали сте тамо?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде и од неких сведока чули, а и од самог оптуженог да је, наводно, био још неко ко је улазио у Дом, а ко је имао надимак Зокс, али да је другачије изгледао. Да ли је Вама познато да су ту нека два Зокса улазила?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је овај био црне, мало дуже косе, млад, дуже косе?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој мајици црној?

СВЕДОК "А": Да, углавном је тако улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога више нисте препознали?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за неко лице да Вам личи на Зокса? Да ли можете сада да се окренете, неки ту људи у судници који су, да погледате, да ли можда познајете некога од њих. Хоћете да устанете, молим вас, оптужени. Да ли можете да се окренете и пажљиво да погледате, ако Вам је сада неко познат?

СВЕДОК "А": Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Брана Грујић?

СВЕДОК "А": Овај овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је обучен?

СВЕДОК "А": У плавој мајици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајици?

СВЕДОК "А": Да, наочаре носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "А": Торо, плава мајица, црна мајица, «адидас» на њему, «адидас» мајица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "А": Зокс, кратко ошишан, жута мајица на њему. Не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога више? За кога сте рекли да је Зокс?

СВЕДОК "А": Овај у жутој мајици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право, жута мајица?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

Констатује се да је сведок, окренувши се и након што је погледао оптужене, изјавио да је човек у плавој мајици са наочарима Брано Грујић, те се констатује да је то оптужени Грујић Бранко, да је указао на човека у мајици «адидас», црне боје и рекао да је то Торо, те се констатује да је то оптужени Драган Славковић и да је указао на човека у жутој мајици рекавши да је то Зокс, те се констатује да се ради о оптуженом Драгићевић Драгутину.

На крају је изјавио да остала лица не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете да нам објасните да сте сада препознали Тору и Зокса, а онај дан нисте, када сте били у среду?

СВЕДОК "А": Прва група која је изашла на препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова где сте препознали Брану?

СВЕДОК "А": Брано Грујић, е сада нисам сигуран, да ли је у првој или у другој био и један попут Торе, исто височији овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попут Торе?

СВЕДОК "А": Проћелав, не знам, не могу да се сетим број, чини ми се 5 је држао. Е, ту нисам био сигуран у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "А": Ту нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другој групи?

СВЕДОК "А": Да ли у првој или у другој групи, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте тамо гледали те ликове?

СВЕДОК "А": Једва се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једва се види?

СВЕДОК "А": Једва се види, да. Мало прозорче, мутно је толико стакли да се једва види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо имати од јесени нову просторију у овој згради, добро. Ви сте гледали и тамо када сте били код Тужиоца у Сарајеву, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто неке фотографије, па сте и тамо препознавали. Да ли се сећате по тим сликама, како сте тамо се изјашњавали?

СВЕДОК "А": Па, отприлике, ја колико се сећам и како памтим фацу Торе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте неких деветнаест фотографија.

СВЕДОК "А": Па, било је доста, сада не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тамо сте показали на неке фотографије број 16, број 9, да, број 7 да Вам је позната. Јесте Ви чули шта је са овим Репићем, јесте пратили?

СВЕДОК "А": Пратио сам мало, пре, пре, пре можда једно две-три године. Првобитно читао сам у некој штампи, па на телевизији чуо као да је осуђен за убиство три или шест људи у Челопеку, као, не знам на нешто мало је сасвим осуђен, а сада друга информација као да је убио се, умро, не знам шта је, мислим, не

знам тачно. Искрено да Вам кажем, желим да заборавим, да се не сећам тога више никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тражите накнаду штете од оптужених?

СВЕДОК "А": Да, тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите? Има ли питања? Нека питања да Вам поставе чланови већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да нам се вратите на онај догађај онде код цамије. Кажите, тада сте први пут видели?

СВЕДОК "А": Мајора Павловића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мајора Павловића?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је он био ту када је убијен хоџа?

СВЕДОК "А": Није хоџа убијен, него је хоџа претучен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када је претучен?

СВЕДОК "А": Да ли је био ту?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да?

СВЕДОК "А": Е не могу да се сетим да ли је он био ту. Као судионик те туче знам само да је пред, ја мислим да је хоџа тада изведен из цамије и он је сугерисао на нас и рекао, то је прибор онај за чишћење пушке, то је нађено, као овде се крило оружје, тамо-вамо, предајте оружје, дајте, ето то је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А не сећате се да ли је он у том моменту био ту?

СВЕДОК "А": Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мајор Павловић?

СВЕДОК "А": Када је хоџа претучен?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, пошто кажете, не сећате се како је он изгледао, којих је година био, које старости?

СВЕДОК "А": Па, можда неких 40, 45 година, по мојој процени, јер, кажем, једном сам човека само, оно, био близу њега. Све оно је било прође негде, са некаквим аутом се возао, нисам никада ни обраћао пажњу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А какав је ауто он то возао, неко га је возио?

СВЕДОК "А": Возио га је један комшија са Дивича, углавном он је тај био задужен као за некакве преговоре. Ја само не знам са киме је преговарао, јер ту није било преговора некога, него је дошло наређење, купите се и идете одавде. Ја не знам само приче о каквим преговорима је било. Наређење је било, покупите своје ствари личне што можете понети и долазе аутобуси и водимо вас на слободну територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај што је у име вас преговарао? Јесте чули Ви?

СВЕДОК "А": Мирсад Халиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

СВЕДОК "А": Нема га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га?

СВЕДОК "А": Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли је некада, јесте видели некада овог мајора Павловића у друштву ових лица која су улазила у Челопек?

СВЕДОК "А": Нисам, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кажете оног дана када сте били у «Новом извору» па је дошао Брано Грујић и тражио неки списак, да ли му је неко тада рекао за ових 11 лица што су изведени, па нису враћени? Да ли је неко то споменуо њему? Он је тада вама рекао, неће вам длака са главе фалити?

СВЕДОК "А": Да, да, ја мислим, нисам сигуран, да ли је ту или сутрадан одведена та група 11 тих људи и он после тога више није долазио у зграду «Новог извора», јер ми смо се веома мало задржали ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи тих 11 људи је изведено после, прво је био Брана Грујић, па је наредних дана тих 11 људи?

СВЕДОК "А": Да, да, ја мислим да је тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је неко од Бране Грујића тражио храну неку да вам се донесе или тако нешто? Да ли вам је после донета храна?

СВЕДОК "А": Плаћали смо да нам се узме нешто да купимо, рецимо, цигарете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ту у «Новом извору», на то мислим?

СВЕДОК "А": У «Новом извору», баш први дан када смо затворени, тражили смо да нам купи макар суве кексове, колаче неке или било шта, воде није било. То смо тражили да се купи. Давали смо ми своје новце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми за овог Зокса, да ли је он некога убио тамо у Челопеку, да сте Ви видели или чули?

СВЕДОК "А": Чуо сам, али нисам видео да је убио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: За кога сте чули да је он убио?

СВЕДОК "А": Једног од њих што су изведени првих пар дана, који су као натерани да беже, сада не знам кога, нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, јесте чули на који начин је то учинио?

СВЕДОК "А": Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте чули на који начин је убио, ножем, пиштољем?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то ватреним оружјем убијено, јер увек се пуцањ чуо напољу, у већини случајева.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за Тору, јесте видели да је он некога убио или да ли сте чули да је некога убио?

СВЕДОК "А": Чуо јесам да је убио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кога?

СВЕДОК "А": Раму Алихоџића, Хусеина Хациавдића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли то напољу?

СВЕДОК "А": Да, напољу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вам је то рекао, неко ко је био тамо напољу?

СВЕДОК "А": Неко ко је видео, ја не могу да се сетим ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је изашао тада?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, Торо и Зокс, јесу ли били они присутни када су се дешавала ова убиства? Помиењете Репић, па Репић, па Пуфта, јесу ли они били увек ту присутни?

СВЕДОК "А": Углавном су били ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Углавном?

СВЕДОК "А": Да. Само ја, колико се сећам, нису били задњи пут када је оно Репић пострељао нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: За Видовдан?

СВЕДОК "А": Да, онда ја мислим да они нису били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези овог њиховог уласка у Челопек, да ли су то увек стражари њима откључавали?

СВЕДОК "А": Увек су откључавали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Увек су откључавали?

СВЕДОК "А": Увек су откључавали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, није било никакве расправке са стражарима или да сте чули нешто?

СВЕДОК "А": Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Него су их ови пуштали?

СВЕДОК "А": Пуштали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тада када се дешавају сва та малтретирања и тако даље, како та лица, да ли нешто они говоре или нешто траже од вас, неки новац, да ли нешто испитују? Који су били њихови коментари када раде те радње? Да ли вам се на неки начин обраћају или то ћуте па ударају, шта говоре тада?

СВЕДОК "А": То је углавном било пијано, дрогирано, ненормално. Мислим, то ни један нормалан човек не може урадити, то нису људи, то су животиње људи. Углавном, то је било дрогирано и пијано. То су животиње, монструми су то људи, то нису људи, уствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли говоре нешто када то раде, шта изговоре?

СВЕДОК "А": Шта он дође, сви једноставно, ево конкретно, навешћу пример, Пуфта, он се само смеје, цери се као блесав, са ножем оно ради шта хоће, пара, реже, сече, удара ногама. Једне прилике натерао нас је на бину, морали смо сагети главе, свима је одозго газио по главама, ударао, скакао, а он крупан човек, ето. То није човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта каже?

СВЕДОК "А": Ништа он не говори, он једноставно, Балије, Балије, Балије и ништа друго, што нисте, не знам, једне прилике је било, што нисте гласали за Милошевића, што нисте за, не знам ни ја, то боље би вам било сада да сте лојални грађани, ово, оно, ето тако је то била прича и онда, ето вам Алија ваш, ето сада ћете видети шта је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу ли Торо и Зокс били присутни оном првом приликом када, кажете, први пут када су дошли, новац да се убацује, накит и шта ја знам шта, сатови у ону кутију. Јесу били тада Торо и Зокс присутни?

СВЕДОК "А": Не сећам се, госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не сећате се да ли су били?

СВЕДОК "А": Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези ових дешавања у Чelopeку и после Вашег изласка, јесте ли Ви сазнали, да ли су становници Зворника, да ли су знали они да сте ви ту?

СВЕДОК "А": Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Знали су?

СВЕДОК "А": Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из разговора?

СВЕДОК "А": Из разговора само, они су, имао сам колега доста који су радили са мном у фирми из Чelopeка. Они су тражили и захтевали и молили да се то не ради доле, да нас изместе одмах, да нас размене и шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта они кажу, од кога су то тражили да вас?

СВЕДОК "А": Од власти у општини тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од власти у општини?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта кажу власти у општини на то?

СВЕДОК "А": Као оно, мислим, нисам ја пуно полемисао са њима, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То нам је врло важно. Ко ме се они то обраћају, они су чули?

СВЕДОК "А": Па, добро, они су вероватно горе општинским властима, нема се коме. Тренутно општина је још функционисала као општина, али је била ратна општина. Е, сада, коме су се они обраћали горе, ко је био главни горе, ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта они кажу када су се то обраћали, шта им је речено тамо?

СВЕДОК "А": Ништа, нико им ништа није одговарао, уствари, ја нисам више ни улазио у те разговоре, једноставно окрећем ја све главу, прођемо, ако ће поздравити он мене, ја ћу поздравити њега, када се сретнемо у Зворнику, шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се знало да сте ви тамо малтретирани, убијани?

СВЕДОК "А": Све се зна, мој колега, моје колеге заједно са мном које су радиле ту, комшије су биле близу, знали су све, чује се песма, јаукање, урлање, пуцање, убијање, како се неће, само је преко цесте овако било. То је насеље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А преко пута та кафана?

СВЕДОК "А": Не, не, кафана је била када се улази.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У склопу?

СВЕДОК "А": На десну страну, а пут, главни пут, лице тог Дома културе је било окренуто путу према том делу насеља Чelopeка, јер то су куће све уз пут и можда неких два, три, пет метара су куће, све насеље. Све су то они чули.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ова нека лица да ли знате да ли су ту, Куљанин Ибрахим?

СВЕДОК "А": Куљанин?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ибрахим, да ли знате ко је?

СВЕДОК "А": Куљанин Ибрахим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ако не знате, мислим, или.

СВЕДОК "А": Познато ми је име и презиме, али не могу да се сетим ни фаце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Фикрет Хаџиавдић?

СВЕДОК "А": Фикрет Хаџиавдић. Он ја мислим није овде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Куршумовић Ахмет?

СВЕДОК "А": Куршумовић Ахмет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Омеровић Салих?

СВЕДОК "А": Омеровић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Салих?

СВЕДОК "А": Не знам ко је тај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мархошевић Ибрахим?

СВЕДОК "А": Он је ја мислим одведен из Зворника, из «Новог извора».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из «Новог извора», када сте били?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези Сулејмана Капичића, јесте знали?

СВЕДОК "А": Да?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Капичић Сулејман, шта се са њим десило, да ли сте га знали?

СВЕДОК "А": Јесам. Њих четворица браће је било у Челопеку заједно затворено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за овог Захировић Салиха?

СВЕДОК "А": Он је отишао да истовари прву туру мртвих и није се вратио више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је њега то извео?

СВЕДОК "А": Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је њега извео?

СВЕДОК "А": Па, ти који су дошли да одвуку та тела, наређено је њему и Сеаду Џихићу, њих двојица су отишла да истоваре те мртве и они се више нису ни вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, малопре када сте у судници показивали на ова лица, показали сте на Зокса, показали сте на Драгићевић Драгутина. Овде су неки сведоци пре Вас, као Зокса показали оптуженог Кораћ Ивана?

СВЕДОК "А": Мени то име ништа не значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, нека устану обојица па их Ви још једном погледајте, зато што су неки други сведоци показали на Кораћ Ивана.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Судија, молим да се не дозволи овакав начин препознавања, ово је сугерисање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ово није препознавање, ово је исказ сведока.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Нема потребе, човек је препознавао у ЦЗ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само му предочавамо шта су други сведоци изјављивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из исказа других сведока.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И кога су показали као Зокса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други су показали неко друго лице, па да видимо да ли Вам је то лице познато или није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са одобрењем председника већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је заиста непримерено да два лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није препознавање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Предочавање исказа сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али већ се предочава сведоку да је други сведок препознао оптуженог под тим правим именом и онда нема шта друго да каже, него једино то. Ја мислим да ту нема шта друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево веће нека одлучи, ја само предочавам исказ сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он није препознао и не треба га терати да препознаје оно што није могао да препозна. Препознао је оно што може.

СВЕДОК "А": Замолио бих суд да их не гледам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не гледате?

СВЕДОК "А": Да их не гледам више, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто још. Да ли неко од њих је био можда неки капетан или да се представљао као неки капетан?

СВЕДОК "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули неком приликом да је неко од њих ушао, па се представио, ја сам капетан, функцију да је имао или неко звање, неки ранг у војсци?

СВЕДОК "А": Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је између њих неко био да су га ословљавали, мајоре, ту у Дому?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесу, некога су звали мајор, само не знам кога, мајор. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да се сетите како је тај изгледао што су га тако звали?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "А": Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам Вас добро разумео, Ви рекосте да нисте на посао ишли од 04. марта?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Већ од 04. марта ду биле барикаде постављене и нисте могли кроз Зворник проћи до Каракаја?

СВЕДОК "А": Није да нисам могао, већ сам био на годишњем одмору. Ја нисам ишао на посао, а барикаде су већ биле постављене. Тенкови су били већ паркирани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер смо чули неке друге приче.

СВЕДОК "А": Не, не, у Челопеку конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Почетком априла?

СВЕДОК "А": Конкретно, ја сам још радио, у Челопеку су били тенкови, иза Дома културе, не знам колико, не могу, сада лупам број, али било је сигурно седам, осам тенкова, оне самохотке и то. Пред Везионицом су биле две самохотке постављене, пред фабриком Везионица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Већ тада, почетком марта?

СВЕДОК "А": Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам Вас добро схватио, Ви рекосте да сте Ви лично желели да напустите Дивич, да пређете, да је пуно људи из Дивича желело да напусти Дивич, да неки нису то хтели, па да су неки и остали?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И сада, дешава се што се дешава, описивали сте то, возе вас аутобусима у Хан Пијесак или како се већ зове, Хан Погледа, тамо сте и преспавали једну ноћ. Да ли сте те вечери добили неку храну?

СВЕДОК "А": Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакву, враћате се назад за Зворник, потом идете на Црни врх?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Будете смештени у «Новом извору»?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Долази Брано Грујић?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК "А": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли обећава вам, тврди, ни длака са главе вам неће фалити и тако даље и тако даље?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате да има неку функцију у свим тим дешавањима. Да ли га питате, шта је са нашим женама и децом који су, од којих су вас раздвојили и шта је са њима, је ли та размена успела, каква је њихова судбина, разумете?

СВЕДОК "А": Неко је поставио питање шта је са нашим породицама, са нашим женама и децом и осталим. Као они су, немојте се секирати, они су прешли већ ту линију разграничења, они се већ налазе у Тузли, ето то је одговор био, ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И онда даље, у том смислу, шта ће бити са нама, шта ће се нама дешавати и тако даље?

СВЕДОК "А": Вероватно је неко питао, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, ако се сећате, ако сте чули?

СВЕДОК "А": Вероватно је неко питао шта је са нама, зашто смо затворени, ово-оно, мислим, не могу да се сетим да је икоме конкретан одговор дао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да је, само да пронађем, Бикић, Бикић Дамир, син Вашег пријатеља, познаника?

СВЕДОК "А": Комшија мој, тај Бикић Дамир, то дете, да кажем, није имало ни 15 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте, употребили сте тај израз-дете, рекли сте да је био стар 15 година?

СВЕДОК "А": Он је, ја каже, то дете, мислим и ја сам имао, шта сам ја имао, 22-23 година када је већ рат тај почео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је он остао у групи са вама, када је тамо на оном игралишту, стадиону, када је било оно додатно одвајање старијих и млађих мушкараца који су враћени у аутобусе?

СВЕДОК "А": Знате како, гледало се и по физиономији, што би рекли, дете је било високо, височије, дете се бавило спортом, заједно смо били у истом клубу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причали сте о тој кутији тамо, о том претресању, истресању џепова. Да ли је вршен попис тога што ви предајете и остављате у ту кутију? Јесте Ви имали новца са собом?

СВЕДОК "А": Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико сте имали новца?

СВЕДОК "А": Имао сам 1.200 марака ја и брат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него, Ви лично, колико сте имали новца?

СВЕДОК "А": Лично, нас двојица смо заједно, заједнички новац је био око 1.200 марака.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте то одложили само тако у кутију?

СВЕДОК "А": Одложили новац у кутију, скинуо сат са руке, скинуо прстен и ланчић и у кутију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико ништа ни од кога није пописао, колико је ко у ту кутију приложио?

СВЕДОК "А": Нико ништа, личну карту избаци, касније смо пред вратима видели личне карте су биле у једној кутији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И личне карте сте морали да оставите?

СВЕДОК "А": Бачене су напољу, кисну, личне карте су биле пред Домом, иза Дома ту, где смо ми улазили, пред једном кутијом, стреха је капала у њу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте да су Хасо Бојић и још њих три, четири одведени на размену?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када је то било? Пробајте то некако временски да сместите, значи, дан када сте дошли у Дом, потом, Бајрам нека буде нека временска одредница и потом Видовдан?

СВЕДОК "А": То је између Бајрама, ја мислим, не да мислим, него сам сигуран, између Бајрама и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видовдана?

СВЕДОК "А": Пре, не, пре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Између доласка и Бајрама?

СВЕДОК "А": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А јесу ли већ почели ови да улазе и да се дешава ово што се дешава, о чему сте нам говорили?

СВЕДОК "А": Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је њих четворицу извео? Ко је дошао по њих? Да ли неко од ових људи о којима сте причали, Торо, Зокс, Пуфта, Репић?

СВЕДОК "А": Ја мислим да они њих нису одвели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико од њих?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран, али ја мислим да нису они, јер дошли су људи са списком, тражили су их, знам да су их повезали и изведени су напоље, као они иду у размену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када је изведен Хасиб Окановић? И за њега сте рекли да је изведен на размену? Када је он изведен?

СВЕДОК "А": Нисам сто-посто сигуран, да ли су њих четворица заједно отишли у размену, нисам сто-посто сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па у тој групи и Хасиб Окановић?

СВЕДОК "А": Да. Хасиб, Хасо, ко је још био, или су само њих двојица, а чини ми се да су четворица, али не могу да се сетим, не могу тачно да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ефендић Нурдин?

СВЕДОК "А": Нурдин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК "А": Нурдин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нурдин?

СВЕДОК "А": Нурдин и Халиловић Идриз, њих двојица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све сте Ви то рекли, али мене само занима, мене само занима, када је то било?

СВЕДОК "А": То је било, ја мислим, ту негде у том датуму.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Временски, када је то било?

СВЕДОК "А": Од, рецимо, можда од 04. па тамо до Бајрама, јер знам да нису ту били када се ово дешавало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је њега извео?

СВЕДОК "А": Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли неко од ових?

СВЕДОК "А": Не знам, није, нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које сте помињали?

СВЕДОК "А": Нису, они њих да су извели, они не би ни вратили се више, ови су сада живи, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се дешава, ови улазе на врата, неко им откључа та врата?

СВЕДОК "А": Па, стражар им откључа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли неко остаје да стоји на вратима?

СВЕДОК "А": Стражар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се не побегне, да неко од вас не побегне?

СВЕДОК "А": Стражар стоји, увек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или је то та стража која је иначе је тамо?

СВЕДОК "А": То је та стража увек била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте покушавали на било који начин да побегнете? Уђу њих двојица, тројица, а вас је тамо 150, колико вас има?

СВЕДОК "А": Нас је 150 било. Али нас 150, рецимо, на две-три аутоматске пушке, шта ћемо ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, није вам ни падало на памет тако нешто?

СВЕДОК "А": Треба проћи кроз то цело насеље, али то је све српско насеље, то је све српско насеље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је вас пребачено у Зворник на крају свега овога? Да ли је прављен неки списак? Да ли Ви можете да кажете?

СВЕДОК "А": Јесте, имао сам те спискове, негде сам загубио, тражио сам сада када сам пошао и нисам могао да их нађем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико вас је враћено назад у зграду затвора у Зворник, по неким Вашим проценама, што рањених, што вас смештених у тих неколико просторија, рањеници посебно?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран, али ја мислим негде око 130, 120, 130, тако, ево мало сада враћем филм на тај списак, нисам сигуран сто-посто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам Вас добро схватио, Ви рекосте да је Чикарић Един боловао од епилепсије?

СВЕДОК "А": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па му је неко споља донео таблете и онда после су га и тукли због тих таблета?

СВЕДОК "А": Па, добро, тукли су њега, тукли су тог његовог даицу, јер код његовог даице су пронађене те таблете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, да ли сам Вас ја добро схватио, да му је неко споља донео те таблете?

СВЕДОК "А": Могуће, ја кажем, нисам сигуран, могуће да није Енес, преко ових, исто су ти стражари што су нас чували, то су биле колеге и моје и Енесове. Једино ако није њих замолио да му дотуре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли Ви можете онако по Вашем најбољем сећању да кажете, ето, Ви сте познавали те неке стражаре, биле су Ваше колеге са посла, претпостављам да са њима нисте били у неким од раније, дакле, у неким односима свађе, непријатељства и тако даље?

СВЕДОК "А": Никада, само морам да кажем овако, искрено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте могли, на било који начин комуницирати преко тих људи, познаника, са спољним светом, да вас се учини нека услуга, да ли је неко долазио у посету од људи који су остали у Дивичу, од Ваших познаника, можда Срба ту из Челопека, из Зворника, не знам ни ја? Да ли је било таквих ситуација, дакле, да се дође у неку нормалну, у неку нормалну посету, да вам се дотури нешто преко тих стражара или било шта слично?

СВЕДОК "А": Није било, него сам само, имао сам једне прилике да сам контактирао са овим једним стражаром, ово-оно, причали смо, тамо-вамо, па шта је, што ниси бежао, тамо-вамо, па шта ћеш, откуд ти овде да нас чуваш, као, ми смо натерани да будемо овде, ми смо натерани, као да будемо овде. Ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК "А": То је одговор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за те спискове. Негде сте рекли раније у својим исказима да сте Ви правили неки списак?

СВЕДОК "А": Јесам правио и у Сарајеву када сам био задњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обећали сте нешто?

СВЕДОК "А": Обећао сам господину Булићу, али нисам му послао, не могу да нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај списак, да ли је то био списак погинулих, рањених?

СВЕДОК "А": Погинулих, рањених, има ја мислим он копиран у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми од неких других сведока.

СВЕДОК "А": Не, не, има, мора бити код тих хашких истражитеља од пре десет година, мора бити тај списак копиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте се тамо изјашњавали тачно о именима, претпостављам према том списку?

СВЕДОК "А": Тачно све именима и по списку и каже, ко је убијен и све, они су по датумима имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има то што сте рекли. Значи, то је оно што сте рекли пред истражитељима, који су убијени?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били у поседу неких писмених докумената или спискова где је, на пример, писало, ово урадио Торо, ово Лопов, ово Зокс, ово Пуфта, ово Репић? Да ли је неко такве спискове правио?

СВЕДОК "А": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви знате?

СВЕДОК "А": Могуће, нисам сигуран, али могуће. Можда би могао наћи једног сведока, али можда би тај списак једино могао бити код њега, пошто је он овако мало, што се тиче тих ствари, мало педантнији, не да кажем педантнији, него баш, има времена. Он је једноставно имао времена да седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада записивали, ко је шта урадио или ово причате по свом сећању?

СВЕДОК "А": Можда сам и записао, можда сам и записао, али ја не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што данас причате, јесу то Ваша сећања или нечија туђа или како?

СВЕДОК "А": Не, не, не, ово је све моје сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су Ваша сећања?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево, Тужилац, има ли неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте пребачени у Суд за прекршаје после Дома културе у Челопеку, да ли је неко долазио да истражује шта се то дешавало у Дому културе?

СВЕДОК "А": Није, колико ја знам да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било на крају, знате ли са Чикарић Енесом?

СВЕДОК "А": Он је остао у Зворнику рањен. Остало је њих 22, по моме, по моме сећању, 22 је њих остало у Зворнику. Знам да је само од њих Алија, није, како му је име, Мухарем Фејзић, он је био најтеже рањен, ја мислим да је он умро у тој згради, ту, а за остале не знам шта је са њима. Уствари знам да из те групе дошао, у Батковић дошао Пезеровић Самир. Он је једини дошао из те групе рањеника, дошао у Батковиће, а за остале не знамо ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је остало рањеника?

СВЕДОК "А": 22, чини ми се, 22 рањена су остала, 21, 22 рањена су остала у Зворнику. Од тих рањених по сазнању других од којих сам сазнао, речено је да је само овај Фејзић Мухарем, он је изумро, Самир је дошао у Батковић, а за остале не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да је и Ваш брат био заједно са Вама?

СВЕДОК "А": Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко од ближе родбине Ваше, не даље, него ближе родбине био?

СВЕДОК "А": Нема, ја у мојој породици имам брата, двојицу браће и сестру, овај средњи брат, он је био, избегао у Тузлу, мати и сестра, ја и он смо остали ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са Топчић Исмаилом?

СВЕДОК "А": Он је исто остао у Зворнику рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као рањених је остао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив, да ли Ви знате?

СВЕДОК "А": Не знам, остао је Халиловић Неџад, Топчић, не могу сада да набројим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Не зна се ништа за њих.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од 08. априла па док се нису иселили са оног игралишта са оних 11 аутобуса, да ли је икада била млада војска, регрути ЈНА у Дивичу?

СВЕДОК "А": Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Један сведок је рекао да су били. Да ли је у овим аутобусима којима су отишли са игралишта из Дивича према Хан Пијеску, да ли је било неких војника униформисаних?

СВЕДОК "А": Јесте било, униформисани били, војна полиција је била, бели опртаци и опасачи, аутоматске пушке су носили и оне шкорпионе, ето.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тај конвој аутобуса, да ли је испред њега ишло неко војно возило?

СВЕДОК "А": Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које?

СВЕДОК "А": Она стара, она «фијатка», пицгауер, ето.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пицгауер, добро. Председник већа Вам је предочила исказ који сте дали, који сте дали пред Хашким трибуналом пре десет година, у вези са присуством мајора Павловића на игралишту. Међутим, није Вам предочила ову из Сарајева коју сте дали пре годину дана, где исто категорички тврдите да је он био на том игралишту, како то објашњавате, то је дато пре годину дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Код овог Тужиоца Булића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте то предочили, него само хашку. Него, овде на страни другој, на страни другој и на страни трећој, да на страни трећој, нарочито.

СВЕДОК "А": Могуће да сам предвидео, могуће.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да се сада више не сећа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате шта, овај претрес који је био тамо када су вадили сатове и све остало, новац, злато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно први пут?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Први пут, да, да ли је касније било неких претресања?

СВЕДОК "А": Ма, ја шта је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одузимања?

СВЕДОК "А": Још су они тражили, има људи који су, ја не знам како, уствари, приликом изласка из Дома културе, када су нас постројили тамо први пут, неки су људи успели да сакрију нешто испод оних дела, испод оних шпера, шта ја знам, завлачили се тамо испод оне бине, не знам, углавном и неко је то снимео и пријавио и поново је тих претреса било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте се прецизно изјаснили на питање судије Крстајића о овом да нису били ови на првом претресању. А та друга претресања, јесу ли били Зокс и Торо?

СВЕДОК "А": Не сећам се, вероватно јесу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када сте, овај догађај везан за Бајрам, за Бајрам, за то малтретирање, јесу ли нешто спомињали Репић и ови што су улазили, јесу ли спомињали Бајрам, говорили нешто у вези, да је тај дан Бајрам или да ће доћи Бајрам или да је био Бајрам, јесу ли помињали?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И у каквом контексту?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ови, после изласка из Челопека и преласка у овај Суд за прекршаје да ли је неки рањених умро тамо у Суду за прекршаје пре одласка из њега?

СВЕДОК "А": Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко?

СВЕДОК "А": Сада сам навео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како?

СВЕДОК "А": Фејзић Мухарем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је он умро?

СВЕДОК "А": Умро у просторији у згради тој где је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, да, где су били, у Суду за прекршаје.

СВЕДОК "А": Не, не, у згради старог суда, затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суда за прекршаје.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Ја сада нисам сигуран да ли се о овом питању изјаснио, али да питам, да ли је видео да је неког Торо ударио ногом у главу?

СВЕДОК "А": Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И кога је ударио и шта је било?

СВЕДОК "А": Ејуба, Ејуба Тухчића, ударио је ногом у главу и он је пао и у коми је остао. Тај се човек није више ни пробудио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је браћу Капичић, али нам није рекао, да ли је видео шта је било са њима?

СВЕДОК "А": Прво су били претучени, претучени, тражени су новци. Ја мислим да су они извођени једно пар пута, тражили су новце, пошто је неко вероватно дојавио да је тај, рецимо Смаил имао новаца. Онда било је ту и тих разговора, вероватно, његова супруга је српске националности, вероватно и онда је могуће да су тражили какве, да изнуде новац или од ње или од њега, да би га могли извести и шта ја знам и на крају су они, кажем, они су повезани, изведени су напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Како повезани?

СВЕДОК "А": Повезани су жицом, један за другог свезани.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то урадио, јесте видели?

СВЕДОК "А": Зокс и Торо.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте сазнали шта је било са њима када су изведени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то, све је ушло у записник.

СВЕДОК "А": Не, нисам ништа и нико не зна где су.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да је било Ваших колега који су пријављивали. Да ли је био неко ко је, да ли Вам је неко рекао да је долазио баш до Дома културе у Чelopeку и до Суда за прекршаје, да нешто донесе, да пита?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви повређени у некој од прилика када су улазили ови?

СВЕДОК "А": Па, то је само, ето што имам, то је била повреда ова овде, уствари, да ли је био распрскавајући метак, ова страна лица ми је била сва оно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам се метак закачио када је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је објаснио када је убијен комшија.

СВЕДОК "А": Када је убијен тај мој први комшија, да ли је њему кроз главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ефендић Зулкарнеин?

СВЕДОК "А": Да, да ли је њему кроз главу прошао метак, да ли је био распрскавајући метак или су оне кости, то је мени овде по лицу све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да приђете да ми то боље констатујемо, пошто сте Ви то изјавили у истрази. То је десно ухо?

СВЕДОК "А": Да, ево ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте овде на носу?

СВЕДОК "А": Од ножа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И било је на стомаку?

СВЕДОК "А": На стомаку, овако једна линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу да видим?

СВЕДОК "А": Не види се она сада. Овде негде иза једног увета је било, ево овде, можете погледати овде је ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожиљак?

СВЕДОК "А": Да, ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на носу.

Констатује се да је оштећени показао десно ухо и да се на спољној шкољци уха види да недостаје део, да се види на левој ноздрви краћи ожиљак, као и иза левог уха, те да изјављује да је имао посекотину од ножа на стомаку.

СВЕДОК "А": Није то била класична посекотина, оно, већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само запарано?

СВЕДОК "А": Да.

Односно да је ту било запарано, али да тог трага више нема, након ових 14 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте рекли, ко је то урадио? Једном сте рекли оно Пуфта, други пут Репић? Да ли се сећате, ко је то урадио?

СВЕДОК "А": Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете.

СВЕДОК "А": Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада тражили да стражари позову лекаре или да одведу некога у болницу, Ви или неко други?

СВЕДОК "А": Вероватно јесте тражено, али ја нисам чуо да је тражено, али и да смо тражили, не би то сигурно добили, не би то учинили, јер нису смели.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога нису смели?

СВЕДОК "А": Нису смели од ових, ове војске која је ту долазила.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте Ви разумевали ту војску, ко командује тој војсци?

СВЕДОК "А": То само они знају ко им је командовао, јер то није била војска, то нису била војна лица из Босне и Херцеговине, то је углавном било, да кажем, из Србије. И ови наши, и после рата сам се сретао са тим људима, јер су они њих везали, конкретно, навео сам, не знам да ли сам навео пример, један мој школски друг био је везан у Челопеку за гол, на фудбалском игралишту три дана, зато што је био да иде у војску, па су га те некакве паравојне формације, сада ја не знам тачно које, везали су га, три дана није ни јео, ни пио, тукли су га, док није рекао ићи ће негде са њима и шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, њих је било укупно око, није више било од двадесетак, овако, зар Вам се није учинило нормално да стражари онда оду у општину, пријаве то што се догађа? Зар Вам није било нормално да од стражара тражите то да оду, када кажете да су то неке групе, да пријаве тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је, да ли знате, да ли сте тражили од стражара да оду и да пријаве шта се вама ту догађа? То је питање.

СВЕДОК "А": Па, вероватно да је тражено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, да ли знате, Ви?

СВЕДОК "А": Вероватно, ја нисам чуо од некога да је неко тражио, а сумњам, сумњам да би они то учинили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са вама Алиефендић Ахмет?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он таксиста био?

СВЕДОК "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "А": Алиефендић Ахмет, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он можда нешто, да ли сте чули да је он тражио нешто тако преко стражара, да се нешто, о вама јави, чује, нешто да вас коме, није Вам познато?

СВЕДОК "А": Алиефендић Ахмет, он је сада тренутно у Америци и он је био мало рањен, али не знам да ли је тражио, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок «П», да ли је улазио некада у салу где сте Ви били?

СВЕДОК "А": Можда када отвори врата, улазна врата од сале, можда један метар, два улазили су у салу, али они нису, да ли су бојали се нечега, не знам шта је, нису једноставно улазили.

НАТАША КАНДИЋ: А после, на дан Бајрама када је, када су извршена та убиства, тада су била отворена врата?

СВЕДОК "А": Јесте, они су стајали на вратима.

НАТАША КАНДИЋ: Ко, ко је стајао?

СВЕДОК "А": Па, ти стражари. После тога је дошла цистерна из Комуналног, из Зворника, која је прала ту крв. Ми смо, неке метле су донели, чистили смо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, ко је од стражара, јесу били они које Ви познајете, Ивановића, Ерића, јесу били?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: А сведок «П»?

СВЕДОК "А": Не сећам се, ја нисам могао тада све видети, јер било је доста тих наших људи рањених и ово-оно и конкретно и ја сам био, између осталог, ја сам лакше, оно нисам једноставно, оно, нисам могао ни да гледам више. То је било све на једној хрпи, људи су сложени, побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било, причате после Бајрама или после Видовдана?

СВЕДОК "А": После Видовдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после Видовдана.

СВЕДОК "А": И није, мислим, нисам могао једноставно то да гледам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вам је рекао и како је образложио то што из Челопека идете у Суд за прекршаје?

СВЕДОК "А": Нико нам није ни образложио, ништа, него једноставно су аутобуси дошли, излазите, возимо вас на друго место и ништа више. Потоварени смо, нико није знао где идемо. Поново су нас вратили горе у, кажем Вам, испред зграде тог «Новог извора», тамо је био тај, некада је био и стари суд и стари затвор је био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате, ко је Средо Вуковић? Јесте чули за то име?

СВЕДОК "А": Чуо сам, али, не могу се сада сетити фаце.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, ко је Мико Миљановић?

СВЕДОК "А": Ми, како рекосте име?

НАТАША КАНДИЋ: Мико Миљановић?

СВЕДОК "А": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вам познати?

СВЕДОК "А": Мико, Мико?

НАТАША КАНДИЋ: Миљановић?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је то био полицајац. Ја мислим да је тај Мико Миљановић био полицајац. Имао је неке чинове, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он, јесте га видели у Челопеку?

СВЕДОК "А": Јесам њега видео.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК "А": Онај дан када су дошли да нас возе горе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је он нешто, да ли се сећате, да ли вам је он нешто рекао?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете да сте отишли у Батковић и да сте мењани за цивиле. Како сте Ви то видели, каква је то радња била, какав је то поступак неки, мењате се за?

СВЕДОК "А": Какав је поступак? Спискови су направљени. Нас, не могу да се сетим тачно, број који је размењен, ја мислим негде око 700 и нешто, спискови су направљени, размењени смо у Шибошници са муслиманске стране, тј., да, са муслиманске стране. Тамо су били српски цивили, деца, жене, ја не знам да ли је било војника, заробљеника, ратних заробљеника. Ми смо са ове стране били, на

српској страни. На игралишту малом помоћном поред школе, поред школе, на линији, једни су са једне стране, други су са друге стране и спискови су.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко питао, да ли хоћете у Дивич?

СВЕДОК "А": Не, не, какав Дивич.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је са ове српске стране, ко договора или ко води ту размену?

СВЕДОК "А": Знао сам му име ко је водио, ко је правио те, али не могу да се сетим. Он је био, уствари, главни и после, у току рата, он је вршио те размене, што заробљеника, што мртвих.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле је он?

СВЕДОК "А": Да ли је негде, негде.

НАТАША КАНДИЋ: Ђурковић да није? А ко је са муслиманске стране?

СВЕДОК "А": Немам појма ко је, не знам. Знам, касније сам упознао једног човека, не знам му име.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су из Батковића одвођени људи као онај један пример из Челопека где неко долази, четворица, одводи четворицу. Да ли је било таквих случајева у Батковићу?

СВЕДОК "А": Како мислите одводе?

НАТАША КАНДИЋ: Па, као што је Хасо Бојић?

СВЕДОК "А": Не, не, није ту било одвођења. Ту је било, прочита се навече списак, ујутру, оно после регистрације Црвеног крижа када нас је регистровао Црвени криж, после те регистрације Црвеног крижа могли смо ићи да радимо, уствари, захтевали су да идемо радити и ту код њих на Економију и онда се ишло тамо по неким селима да се ради и онда када су те размене, што Ви кажете, уствари то није одвођење, дође се навече, прочита се списак, ујутру тај, тај, тај, немојте ићи нигде, припремите своје ствари, идете у размену. Ето тако је било и нама. Ја сам највише времена, рецимо провео у Лопарама радећи, од брања шљива, сече шуме, радио у клаоници, месници једној, радио сам све и свашта. Па онда, прозову, дођу навече, списак, хајде идете за Батковић, сутра размена. Дођеш тамо, прочитајте за размену шта, нема, ово, оно. Једне прилике смо отишли у Шаторовиће на размену, цели дан били у камиону, шта, неће вас ваши, враћај се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас вози то у Шаторовиће?

СВЕДОК "А": Војска српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК "А": Па добро, ово из логора доле, сада војска српска, вероватно. И тамо будеш цели дан и назад, дај, шта је, неће вас ваши. То је једно два-три пута тако, нисам ја ту био, два-три пута, али, ето, било је таквих случајева, док није дошао ту. И кажем, углавном сам бежао, оно, не бежао, углавном сам тражио да идем за Лопаре. Тамо је био рад, али је био рад оно, да не кажем, није толико био присиљан рад, а било је да се поједе, хране је било довољно, међутим, вамо, где год смо доле ишли, није било хране довољно.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу вас водили да копате ровове?

СВЕДОК "А": Јесу и то неке су водили, ја ниасм ишао ни једном. Ја сам ишао, секао шуму, уствари, српској војсци горе секао, поред сваког рова сам одсецао, рецимо, дрво-два, исечем и поцепам да имају шта ложити, ето то, али ровове нисам копао никада.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели у Батковићу људе из Брезова Поља?

СВЕДОК "А": Јесам, из Брчког и Брезова Поља.

НАТАША КАНДИЋ: Како су изашли они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, заиста ово оптерећује и предмет и записник. Хајде да се вратимо на мај, јули 1992. године.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на овај период који је нама битан. Хвала. Само да Вас питам још. Код хашких истражитеља сте рекли да су, ја Вас молим да могу да чујем себе, рекли сте да сте чули да су неке јединице из Ниша биле на Дивичу, негде до 05. маја, а да онда долазе неке нове паравојне јединице под командом мајора Марка Павловића, ти који су били различити, нису изгледали као регуларни, да сте чули да су те прве јединице које су ушле, биле неке из Ниша, касније сте чули, да је Дивич напала специјална јединица из Ниша, а да после 05. маја долазе те паравојне под командом мајора Марка Павловића?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те разлике коју сте помињали код истражитеља, да ли се уопште сећате тог дела исказа? Могу и да Вам прочитам тачно ову изјаву истражитељима.

СВЕДОК "А": Можете прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, између 28, српска војска која је напала наше село бројала је 50 до 70 војника, старих између 25 и 30 година. Касније сам чуо од некога да су то биле специјалне јединице из Ниша, нека врста паравојски, имали на себи маскирне униформе, без ознака, носили аутоматско оружје. Те паравојне јединице имале су три-четири тенка и један оклопни транспортер. Неке од локалних Срба који су били у паравојсци, познајем из виђења, али не знам имена. Знам да су се многи од њих борили у Хрватској. Неки од војника били су и локални Срби из зворничке општине који су помагали паравојним јединицама. Између 28. априла и 05. маја на Радио Зворнику слушали смо прогласе Срба који су позивали избеглице који су напустили то подручје да се врате, како би се решила питања везана за некретнине и имовину. Па сада помињете имена лица која су се вратила у село и којих још увек нема, који су ухапшени када су отишли на посао. Па онда кажете, након што су окупирале наше село, специјалне елитне снаге из Ниша које сам пре споменуо, остале су у селу све до, отприлике, 05. маја. Када су напустиле наше село, предале су га новој паравојној јединици под командом човека који је себе називао мајором и представио се као Марко Павловић. Само су неки од војника носили маскирне униформе. Припадници те јединице нису изгледали као регуларни војници. Други су и даље били у цивилној одећи. Сви су носили аутоматско оружје. Та јединица углавном је пљачкала имовину сељана. Лично сам видео како та јединица пљачка имовину која је припадала сељанима. Нису све куће опљачкане и војници су најрадије пљачкали ненастањене куће. Пљачкање се наставило до 26. маја. Значи, ту сада помињете као две неке, до 05. маја једна војска?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после овај мајор Марко? Ви сте рекли да сте мајора видели дамо једанпут, то испред џамије?

СВЕДОК "А": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, отприлике, било?

СВЕДОК "А": То је одмах после 26., одмах после 26. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре 26. маја када сте напустили, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ближе овом 26. априлу или мају 26.?

СВЕДОК "А": Ближе 26. априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је ту постојала нека различита војска, као што је ово сада што Вам читам, Вашу изјаву? Мада овде пише да сте чули да су били ти из Ниша?

СВЕДОК "А ": Ја сам чуо, мислим, оно, могла је се нека разлика приметити, рецимо, ова војска што је, хајде да кажем, та из Ниша што је била, она је мало била оно комплетнија и сређенија, што се тиче униформи, што се тиче неке дисциплине, а ови други што су дошли, то је била, неке жуте, некакве зелене, не знам ни ја, црвене некакве, уствари, није црвене, неке жуте неке униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти после?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ти били после тог скупа у џамији или пре, испред џамије или пре, ти други што су били?

СВЕДОК "А": После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК "А": После, да. После су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, колега Шалић?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја сам замолио да будем први, пошто морам да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А нећу имати много питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је објаснио пред Хашким трибуналом, вероватно и овде да је са породицом био на Кула граду?

СВЕДОК "А": Не на Кула граду, него у Липљу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам то видео из исказа пред Хашким трибуналом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није овде причао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А није овде причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је био онда са породицом, пре него што?

СВЕДОК "А": На Кула граду са породицом нисам био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесте били сами онда?

СВЕДОК "А": На Кула граду?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

СВЕДОК "А": Не, никада нисам био на Кула граду. Био сам у Липљу где је била моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна, само тренутак, која страна, колега?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ево сада ћу. Каже овако, то је, па како да Вам кажем, нису обележене стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, доле, доле, доле, ситно десно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Друга страна, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Онда каже овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја лично сам био у Кула граду, на врх брда у старој тврђави, пратите овај трећи пасус на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви нисте узели неки туђи записник?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није, није, то је сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А»?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да. Трећа страна, можда је трећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доле Вам је нумерисано.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, слабо се види. Тачно, трећа страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трећи пасус?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Трећи пасус, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја лично, добро, сам био у Кула граду.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: На врх брда у старој тврђави која се простире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам се вратио 12. априла у Дивич.

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Остављајући породицу у Кула граду и тако. Ја само предочавам тај исказ.

СВЕДОК "А": Ја не знам ко је само написао тај исказ. Моја породица није остала на Кула граду, него је остала на Липљу испод Кула града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро.

СВЕДОК "А": То није истина, тај исказ ко је написао, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су преводиоци са којима сте обављали.

СВЕДОК "А": То није истина што је написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Почели су бежати у оближње село Липље.

СВЕДОК "А": Да. Са Дивича се отишло у Липље. Никада на Кулу град, јер нисмо могли отићи на Кулу град са Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега, питање?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Моје питање, да ли је био на Кула граду?

СВЕДОК "А": Не. То нисам ја долазио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, добро. Ове догађаје које је сведок данас описао, да ли су се дешавали у два, да тако сместимо, у два догађаја, Бајрам, између 09. и 10., не моје је питање. 09. и 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, нисте били ту, то је сада проблем, немамо оно да Вам дамо онај токи-воки па да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, ја хоћу да му предочим исказ који је дао пред хашким истражитељима, то је страна 12., задњи пасус, где исте те догађаје, каже, сви горе поменути инциденти десили су се у ноћи 09. на 10. јуни 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно рекао.

СВЕДОК "А": Ја сам рекао између 05. и 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово што кажете, горе поменути, то је ово убадање Ибре Окановића, онда Изет Хаџић, Аднан Ефендић, онда Зулкарнеин Ефендић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па, не само то, судија, и сви ови догађаји, пратите даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, идемо уназад, одсецање уха Енесу Чикарићу и тако даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извођење Сакиба Капичића, Нурије Хаџиавдића, Хусеина Хаџиавдића, све то смешта у догађај између 09. и 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас је рекао од 05. до 10.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Управо због тога и питам. Да ли је то истражитељ Хашког трибунала погрешно унео или је сада, обзиром на временску диставнцу, не може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете?

СВЕДОК "А": Десет година је прошло после тога исказа, десет година је прошло. Да ли бисте се Ви могли сетити сваког датума, ја сада питам Вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја не тврдим да се то може.

СВЕДОК "А": Да ли бисте се Ви могли сетити сваког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, наравно да не може.

СВЕДОК "А": Да сте Ви избегли на неко место, да рецимо тамо немате посао и да морате прехранити породицу, да ли бисте се Ви сваког датума могли да сетите, дајте ми реците, молим Вас?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја управо због тога питам, да ли су Вам та сећања из времена када сте давали исказ пред Хашким трибуналом била свежија?

СВЕДОК "А": Свежија, нормално да су била свежија.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И да су ти догађаји боље описани него данас на претресу?

СВЕДОК "А": Хвала Богу да јесу боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, добро.

СВЕДОК "А": Али, то је било после можда пет година после рата, четири или пет година после рата.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па, свакако, наравно.

СВЕДОК "А": А сада је прошло четрнаест година после рата.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ово питам зато што сада имате више детаља него што је тада било, па чудно ми је да сећање буде боље касније него што је било пре пет, шест година.

СВЕДОК "А": Не, ја кажем, мени је тај детаљ што је неко написао то, да сам ја био са породицом на Кула граду. Кула град је тада нападана и гранатирана и бомбардована. Па, није нико будала отићи на Кула град, горе одвести породицу, не знам само која је то будала написала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, да ли дозвољавате да се са албума фотографија која чини саставни део записника о препознавању који је био у Централном затвору у Београду, покаже фотографија из албума, носи страну 5-з, време када је сведок препознавао групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада колега, ако смо урадили једном онако, нећемо сада мењати.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, ја питам, да ли ћете дозволити или нећете дозволити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви ћете рећи, ја претпостављам шта ћете рећи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, шта предлагете?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Предлажем да се предочи сведоку из албума фотографија која је саставни део записника о препознавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прошле среде?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Од 05.07.2006. године, страна 5. да му предочите ту фотографију, да ли неко лице може да препозна на тој фотографији, односно да укаже на неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада према ономе што је гледао тамо уживо, сада да гледа те исте фотографије?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то предлог, то Вас питам?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Предлог је јасан, ја не знам да ли треба да објашњавам поново зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да држите те неке фотокопије, па зато питам, да ли је то то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви располажете фотографијама, ја имам фотокопију, нисте дозволили. Да ли хоћете из албума фотографија да дозволите'?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то сада мењати одлуку коју смо већ донели. Изволите даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Обзиром да је сведок, када сте од сведока тражили да се окрене према оптуженима који су овде међу стражарима који их чувају, рекли да ли може да укаже на неког од њих, па је сведок указујући на лице које се зове Драгићевић Драгутин, рекао у жутој мајици овај, показао на Драгићевић Драгутина, рекавши да је то Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром да нисте констатовали да и Кораћ Иван има, такође жуту мајицу, да ли му је одредница за препознавање била жута мајица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, прво он има жуту, а он има беж мајицу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекао је овај у жутој мајици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, тачно је показао на, не, ја знам на кога је показао, а он има беж мајицу, а овај крем жута мајица.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, рекао је, овај у жутој мајици. Да будем јаснији са питањем, да ли му је неко у време паузе или пре тога рекао да му је одредница, да је обучен у жутој мајици Кораћ Иван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко у паузи говорио кога да покажете?

СВЕДОК "А": Ма, дајте, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питам, зато што је рекао у жутој мајици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекао је, одговорио је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, још једно питање. Обзиром да, да ли може да наброји, односно да се сети свих лица која су улазила у овом периоду у Челопеку, осим овде оптужених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумела сам ја, ја ћу Вам мало питање појаснити, зато што сте рекли да је било још неких лица, негде сте рекли, шест, седам, да ли је било још неких лица чијих надимака се не сећате?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да се сада тих не сећате?

СВЕДОК "А": Па, како ћу се сетити свих лица, претучен, изударан, како да се сетим. На крају крајева, ми смо били, морали овако да стојимо, глава и успели смо некада, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагнутих глава?

СВЕДОК "А": Сагнутих глава и погледати и видети некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко лице овако упечатљиво да је нешто радило, а да се не сећате његовог надимка или изгледа или нешто? Како баш се ових сећате, а свих других не, то је питање браниоца. Да ли је још било неких лица која су била?

СВЕДОК "А": Једноставно, можда нисам видео, једноставно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још само једно питање. Ове надимке, Торо, само за Тору, када је први пут чуо за такав надимак?

СВЕДОК "А": Први пут сам чуо те надимке у Челопеку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када?

СВЕДОК "А": Када? Када су почели долазити и један другог када су почели контактирати.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: На који начин, у којој прилици?

СВЕДОК "А": Молим?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У којој прилици, на који начин, можете ли да нам опишете, како сте чули тај надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се они то ословљавају?

СВЕДОК "А": Како су се они испољавали? Знам једне прилике је било, једне прилике је било ударање, не знам кога су тукли, и овај нешто почео јаукати, а овај виче, Торо, Торо, окрени се, види како овај глуми Брус Лиа и он га наставља ударати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко њему каже?

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А на Ваше питање, председнице, није чуо надимак мајор, није чуо надимак капетан, ако сам ја добро разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за мајора је чуо, али не зна ко је, а капетан да је неко био, да је неко био капетан, није чуо, није чуо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице, могу ја да напустим?

Констатује се да је главни претрес напустио бранилац, адвокат Мирослав Ђорђевић, а да ће га у наставку главног претреса мењати адвокат Драган Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих питао сведока, шта су му Енвер Пезеровић и Смаил Пезеровић? Да ли су то неки рођаци Ваши?

СВЕДОК "А": Како да кажем, од мог оца су то течићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи даљи рођаци?

СВЕДОК "А": Да, да, уствари Смаил Пезеровић, он је, да не кажем, није скоро никакав, али, ето, Пезеровић је и он.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, зато што сте Ви тамо у неком исказу поменули да су то братићи Вашег оца?

СВЕДОК "А": Не братићи, него сестрићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестрићи, да.

СВЕДОК "А": Уствари, то су од сестара деца.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је још неко од Ваше родбине страдао, претрпео неке повреде?

СВЕДОК "А": Пезеровић Сенад, исто убијен, то ми је исто течић тај, са очеве стране течић, Пезеровић Сенад. Онда, на Дивичу је било још, да Вам кажем још, доста је било те фамилијарности, мислим, оно, нека ближа, нека даљња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало место.

СВЕДОК "А": Мало место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на презиме.

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисам разумео јесте ли Ви објаснили за Абдулаха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не бих презиме помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Разумео је сведок.

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ја да разумем. Кажите, која страна барем, који пасус?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не помињали сте, па ме интересује шта је са њим?

СВЕДОК "А": Он је у Холандији.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, ови сведоци Самир, Ферид и овај «З», јесте са њима у неком сродству?

СВЕДОК "А": Са Феридом јесам, са Самиром нисам и са тим «З» нисам. То је Ферид, Енвер Пезеровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, па зато и служи то.

СВЕДОК "А": Не. Ја сам рекао ово, а ово нисам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, ако можете, ја бих поставио само пар питања везаних за ове неке разлике. Заиста има значајних неких разлика, Ви сте то покушали објаснити, да сте тада свежије били, пре десет година, што је логично него сада. Али, мене интересује, у том исказу који сте дали у Хагу, а на околност.

СВЕДОК "А": Не у Хагу, нисам био у Хагу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Са хашким истражитељима овим, пре десет година и истражном овом судији у Сарајеву, на околност посета када сте били у том, у тој просторији тек када сте доведени тамо у «Нови извор», у ту зграду.

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли да вас је тамо посетио Брано Грујић. Међутим, у тим исказима нисте помињали да је он тражио лојалност, нити да је он вршио било какав попис. Чак, напротив, рекли сте да сте се тамо сами пописали, први пут ту лојалност помињете сада. Значи, нисте ни у једном ни у другом исказу помињали. Чак сте сада рекли да је добио задатак учитељ да то пописује, а у претходном исказу сте рекли да сте сами се пописивали тамо, па ме интересује.

СВЕДОК "А": Списак је, извините што Вас прекидам, списак је направљен, само што смо ми морали својеручно да се потпишемо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, тако сте рекли претходно.

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А сада сте рекли да, па ме интересује, та лојалност и та прича, откуд то сада, да Вам није неко то од ових претходних сведока сугерисао да кажете?

СВЕДОК "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви лично чули да је Брано помињао лојалност? Бранилац хоће да каже да сте у Сарајеву, када сте били рекли само за Брану, конкретно знам где станује, где је живео и све. И онда Вас Тужилац тамо пита, када се појавио, шта је рекао, а Ви кажете, обратио се нама, не смем вам длака са главе фалити, ево, ту ћете бити можда пар дана, па ћете бити пребачени на слободну територију. Па Вас пита Тужилац, јесте ли Ви питали неке појединости око тога, а Ви кажете, нисмо ништа питали, питали смо за породицу, жене, децу, они ће као бити пребачени према Тузли. Па пита Тужилац, да ли Вам је то рекао Брано, колико се ту задржао, а Ви кажете, можда неких десетак минута, није више. Значи, ту нисте помињали ту лојалност, па Вас сада пита бранилац, данас спомињете и лојалност. Јесте Ви чули уопште ту реч да ту неко помиње Брано или?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Или је неко то Вама накнадно сугерисао?

СВЕДОК "А": Можда је неко рекао случајно, а нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви такве речи чули да Брана изговара?

СВЕДОК "А": Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично нисте чули?

СВЕДОК "А": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда данас рекли да је он тражио лојалност? Ви сте рекли да је он лично тражио да се потпише лојалност или тако, ми сада немамо тај део исказа данашњег, тачно како је речено?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И још бих само једну ствар. Имајући у виду заиста велике разлике од сведока до сведока на ове конкретне околности, ја морам инсистирати на још само једном детаљу, знам да сте уморни и да Вас ово све оптерећује. У тим претходним исказима нисте говорили да је Брано Грујић био са неким, а данас сте рекли да је био са још једним човеком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни да сте видели Брану?

СВЕДОК "А": Јесам, сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог другог?

СВЕДОК "А": Сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог јесте видели исто?

СВЕДОК "А": Можда, можда, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда?

СВЕДОК "А": Можда, не сећам се више.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато морам да Вам предочим, зато што Брано Грујић нама овде оптужени каже да он уопште није ту никада ушао, него да је могуће да сте Ви сви њега помешали са неким сведоком «Н», да ли имате ту један «Н», српско име и презиме, који је био члан Кризног штаба? Да ли знате таквог човека?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан Кризног штаба, да ли знате тог човека «Н»?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он, нисам ја ушао, сигурно је то ушао тај члан Кризног штаба и он им је рекао то да се напишу и шта ја знам. Јесте ли сигурни да је Брано ушао?

СВЕДОК "А": Сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Сведок је нешто другачије изнео околности везано за добијање батина од стране, наводно, Зокса и Пуфте. Тачније, данас је рекао да се не сећа шта је ту било и ко га је ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам му ја предочила да је много тучен и тако даље?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јесте. Занима ме само, да ли може да се изјасни, да ли је био у блиском контакту са Зоксом?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли се сећа?

СВЕДОК "А": У блиском контакту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК "А": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично да ли сте били?

СВЕДОК "А": Конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сада сећа, па ја сам му већ предочила. Он је рекао, сада се не сећа више.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не сећа се? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били код хашких истражитеља, тј. они код вас, рекли сте, Зокс и Пуфта су ме тешко претукли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Треба објаснити прво шта значи блиски контакт.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, блиски контакт, да кажем, у неком одређеном растојању, не мора да буде непосредно блиски контакт, али да кажем, са дистанце где је могао да види о коме се ради, ближе да га опази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, описивао га је. Описивали сте га, на основу чега, на основу неких својих сазнања?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то и нема у оптужници, колега, овај део, да се ставља Кораћ Ивану.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не улазимо сада.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Нека се изјасни само сведок, колико је он висок?

СВЕДОК "А": Молим?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико је висок сведок?

СВЕДОК "А": Ја?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Које сте висине?

СВЕДОК "А": 174.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: 174?

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Покушали смо да разјаснимо, а и Ви сте га питали пар пута везано за наоружање Зокса, па је у једном тренутку сведок рекао да је чуо по причама да се радило о пушкомитраљезу «М-84». Какве су то приче, од кога је чуо, како је уопште дошао до тих сазнања?

СВЕДОК "А": Чуо сам једне прилике да је чак у Дом културе унео тај «84», тај, ја то нисам знао које је то наоружање, тада нисам знао које је то наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то нисте видели?

СВЕДОК "А": А знао је носити овако оне реденике на себи.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јесте видели да је носио или сте чули и то?

СВЕДОК "А": Чуо сам да је унео «84», мислим, ја Вам кажем, не знам ни шта је било, ни како је изгледало то оружје тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте Ви то видели?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: А од кога сте чули?

СВЕДОК "А": Од некога сам чуо, од ових својих, који је можда пре тога знао које је то оружје. Ја сам то оружје тек после овде код нас.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, нисте видели Ви то?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: И не знате о каквом се оружју ради?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате разлику између пиштоља и револвера?

СВЕДОК "А": Како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко тамо пиштољ од њих?

СВЕДОК "А": Пиштољ, пиштољ је класични пиштољ, а револвер је нешто друго. Револвер је онај са дужом цеви и рецимо има добош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буеренце?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко тамо пиштољ, а ако јесте, ко, да ли је имао неко револвер, а ако јесте ко од тих људи?

СВЕДОК "А": Само да се сетим тачно ко је од њих двојице носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли, нешто су се мењали, да ли је то био пиштољ?

СВЕДОК "А": Револвер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никловани?

СВЕДОК "А": Јесте, никловани револвер, јесте са дужом цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Револвер?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиштољ да ли је имао неко баш прави?

СВЕДОК "А": Пиштољ знам Репић је носио пиштољ, он је имао за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко од ових које сте поменули, побројали?

СВЕДОК "А": Торо је ја мислим имао пиштољ у футроли пиштољ овај класични пиштољ, да кажем «Заставин», то је било наше наоружање, југословенско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта, да ли је имао пиштољ?

СВЕДОК "А": Не сећам се, он је углавном с ножем увек долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ножем?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Великим?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то показујете?

СВЕДОК "А": Па, то можда неких, ајде узмимо, 30 цм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је дужина сечива?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан.

СВЕДОК "А": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја у целости приговарам на овај исказ овога сведока. Тамо где год ме је поменуо, од тога нема ништа тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као што видите, ево на овој страни 5. у Сарајеву, рекао је да је дошао око 4-5 сати у «Нови извор», па да сам ја дошао навече. Данас овде каже да сам дошао дан-два касније и није сигуран када сам, није помињао никаквог човека да је био са мном, сада помиње и човека и тако даље и тако даље. Дакле, комплетан његов исказ је монтиран, односно усмерен по упутствима, да ли тузланског Тужилаштва, да ли од супротне стране. Приговарам комплетном овом исказу. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неко питање?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање неко?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам га шта питати, када човек не говори ништа истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да погледате овог Брану Грујића. Јесте га видели тамо?

СВЕДОК "А": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да није био уопште.

СВЕДОК "А": Јесам га видео, лаже. Па, не могу ја измислити нешто, знамо се из Зворника, знам где му је кућа и где је живео у Зворнику и ја нешто измислити. Ја не могу рећи, знао сам Вас, а да Вас никада у животу нисам видео. Њега лично познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је његов мотив да он каже?

СВЕДОК "А": Никакав, ја немам разлога.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато што је упућен тако, што је тако наређено му. Шта мислите зашто јуче онај човек није сведочио, односно у петак, онај човек Бојић? Зато што је човек домаћин и није прихватио да лаже на околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш тако рекао. Добро, седите. Изволите, Славковићу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само још једну ствар, још једну ствар да објасним, молим Вас. Још једну ствар само да објасним. У Зворнику, госпођо председнице, мене сви знају. Прво ја сам радио у продавници, био пословођа продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви једини кога сви знају у Зворнику, има ваљда још неки тамо важан?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Слушајте, мене сви знају у Зворнику. Радио сам прво у продавници која је била велика у центру града. Имао сам пекару, па и ту су ме познавали. Радио сам у инспекцији и ту су ме познавали. Био сам председник странке, јер сам ишао са председником СДА на зборове грађане и у муслиманска села и у српска села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да сте били важни.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да Вам кажем, мене сви знају и ово што препознају, ово, мислим да је заиста бесмислено, разумете, јер заиста ме сви знају, из живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зато кажу да сте Ви били?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зато кажу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато лажу, зато што им је тако наређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажу да сте Ви?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јер треба и председник СДС да се осуди, управо зато, ни због чега другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, Ви сте били председник СДС?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, управо то им треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда би Ви морали да знате ко је то дошао код њих, ако сте тако важна личност, реците нам Ви, ако нисте Ви, ко је био?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ту, у «Новом извору», ко је дошао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, ја сам рекао ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте знали да је тај отишао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Другог разлога нема, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви знали као председник да је тај отишао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим? Рекао ми је човек да је био тамо код њих, да им је помагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да је био и да је помагао, касније ми је то причао, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је познато као председнику?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Касније, касније ми је то причао, да је био, да им је носио помоћ и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за помоћ, него за ово обраћање, прво када су смештени?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, ја тада нисам знао, тада, тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада били председник штаба?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, председник, вршилац дужности председника Извршног одбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он као члан?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Он је био члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви као председник не знате, а он као члан иде без Вашег знања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, ишао је човек, наишао, познали га људи, свратио, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Можда и моји чланови већа раде нешто да ја не знам, морамо то да испитамо Изволите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан. Па, имам доста примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам Драган Славковић, звани Торо. Имам доста примедби, али не бих око свих примедби, видим да је сведок исто као што је рекао Брано Грујић, како да кажем, наговорен или договорен од стране, да ли Наташе Кандић или од кога, не знам, потпуно исту причу прича као и претходни, као што је и претходни док је био адвокат Петровић рекао, исте, идентичне изјаве њих пар сведока, то се и види и сада се понавља. Онда, даље, примедби имам на исказ исто оно што сам имао пре неки дан, видим потпуно исто. Онда у вези тог колта, прича у изјави тамо да сам ја носио колт, у оној претходној изјави, ако сте прочитали, а данас мењали ја и Зокс. Ја колт нисам никада ни видео, носио сам пиштољ 7,65 који сам и дужио. Тачно је да сам носио бели опасач, али без опртача, официјерски сам носио, то је тачно. Није тачно да сам везивао те људе жицама и изводио. Зашто би их ја

везивао жицама, када имам лисице и дужим лисице, ако би неког везивао, везао би га лисицама и извео бих га лисицама.

СВЕДОК "А": Једне си лисице имао, ниси имао четвере. Увек си једне носио за појасом, овде на сред панталона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно то да сте носили лисице?

СВЕДОК "А": Једне лисице је носио, није им могао везати једним лисицама. Он војни полицајац, он никакав војни полицајац није.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Друго, све се ставља мени и Зоксу на терет, рецимо, помињу се имена која нису ухапшена.

СВЕДОК "А": Ти да си полицајац био, ти не би дозволио оно да се ради онако.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја, прво, нисам ни био ту када се то нешто радило.

СВЕДОК "А": Ниси ти био ту? Ко је онда био, пео се мој отац, долазио мој отац?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Навео је да сам са Репићем, ја Репића у животу нисам видео, у животу га нисам видео, док није ухапшен Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Славковић каже да Репића никада није видео, да никада није био са њим.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То ће током поступка да се докаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да никада није био са њим, када је он то нешто радио, значи за Бајрам?

СВЕДОК "А": Значи ми смо то све измислили, ми смо то све измислили.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, ја Вас разумем, Ви то мешате. Тачно је било улажење, можда је, са Пуфтом исто никада нисам ушао у Дом. Једино не могу да се сетим датума када је Бошко погинуо, када су му одсекли главу, када је ушла руља, нас петнаест, тада смо били револтирани због тога. Не сећам се да ли је тада Пуфта био. Иначе, ја са Пуфтом не говорим и нисам могао са њим да уђем у Дом никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте били револтирани, шта се деси тог дана, ви револтирани и шта?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, добро, тај дан када је Бошко убијен, одсечена му је глава, ушли смо у Дом и све смо, батинали их јесмо, то је било пет, десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је, хајде да видимо?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не знам, нас је ушло 15 одједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да видимо, при том догађају, шта се десило, да ли може сведок да препозна, реците сведоку, шта се то даље десило?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да кажем да ли је био и Зокс, да ли је био овај и онај, не знам да ли је био Саво, да ли је био Саша, да ли је био Пуфта, да ли је био Дача, да ли је био Сплића, да ли је био Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је био од 15?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда смо сви били, не знам, не сећам се, давно је прошло, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да су некада ушли, да је био убијен борац неки српски Бошко и тако њих 10, 15, па таква нека ситуација да је била да су сви тукли?

СВЕДОК "А": Па, нисмо ми били са њима тамо где су они гинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али да је била нека ситуација да је пуно њих ушло?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И тада је могуће да су та три брата што наводите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је он са пуно њих ушао, али да нико није убијен, да су само тучени?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И то што је било у вези договора да неко од те тројице браће, један је одведен, тачно да би он донео главу, то је тачно, али не знам како се презивао. Ја сам тамо дао изјаву, да ли Омеровић, ја не знам, не памтим та презимена, то је могуће да је тако, јер не знам, стварно не знам, не памтим, рекао сам, имате у претходној изјави, прву коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Славковић да никада никакве паре он није тражио?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да је он увек тражио оружје.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нико од њих неће да каже да смо им одузимали оружје и тражили оружје, него сада измишљају паре. Можда им је неко тражио паре.

СВЕДОК "А": Каково оружје када нико није оружје имао. Знали сте сви колико је оружја предато. Ми нисмо могли доћи у Челопек са оружјем и ви сте тражили од нас оружје.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нису сви оружје предали, имали смо списак ко је предао, имали смо свеску ко је шта дужио од вас од наоружања. Имали смо човека који је у Дому био, који је причао, е тај још није вратио оружје, тај још није, па смо их изводили, па смо их враћали. Чак смо неким милиционерима дали аутоматске пушке, који су дужили «паповке», рецимо, није имао човек, стражар аутоматску пушку, имао је «паповку», од ваших запленили.

СВЕДОК "А": Мене само једно питање интересује.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само изволите.

СВЕДОК "А": Зашто сте Ви дошли у Босну и Херцеговину у једну суверену државу, да пљачкате, да тучете, да убијате, да кољете? Ви сте, господине, грађанин Србије, не Босне и Херцеговине?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам дошао по наређењу и дао сам изјаву како сам дошао, а нисам дошао добровољно.

СВЕДОК "А": Нисте дошли добровољно?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви сте дошли тамо добровољно да пљачкате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је сведок да сте пуцали у колена Изету Хацићу, да је он то?

СВЕДОК "А": То је жива истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је видео?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је човек исто урадио који није оптужен, ја нећу да му кажем име, јер ружно је да ја кажем, нисам ја то урадио, урадио је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ружно када се ради о Вама?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја знам да то нисам урадио.

СВЕДОК "А": Сада нас 20, 50, 100 сведока саберите и питајте, ко је, питајте ко је пуцао Изету Хацићу у колена, на бини, на степеницама, овако је седео човек, из пиштоља си му пуцао у колена.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто као што сада видим, све исту причу причате.

СВЕДОК "А": Па, не причам ја исту.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Као да Вам је Наташа нацртала шта да причате, као да Вам је нацртала све шта да причате, све исто.

СВЕДОК "А": Немам ја шта причати, ја знам оно што је било.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Више ми се не излази овде, већ ме срамота да понављам исту причу.

СВЕДОК "А": Ја причам само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут онда ушли? Кажете, ја сам улазио, испитивао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда три-четири пута свега сам ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно, до када?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Уопште у Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут ушли?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада када сте ушли видели трагове крви, да су неки побијени, да их има мање? Јесте чули некада да је неко клао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Чуо сам од стражара самих, сами су ми се жалили пар пута, милиционери, дај онај твој Пуфта ради то, дај Пуфта то ради. Ја кажем, ја са њим не говорим, то је болестан човек и са њим нисам улазио у Дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте то казали да се то десило?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Казао сам свом претпостављеном, Нишком и Пиварском. Шта су они даље радили, не знам, то сам пар пута и рекао да сам казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јер сам чуо баш од тих стражара, еј, смири га, ти имаш, каже, ауторитета, он се једино тебе плаши. Ја кажем, шта могу када ја не говорим са њим, јер ми смо од првог дана на ратној нози били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пуфта, нешто се закачио са мојом бившом, мислим не бившом, тадашњом девојком, садашњом супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неко питање?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, имао бих доста, али, ето, дао сам примедбу, такорећи комплетно на све, да не би сада све. Кажем да је сведок потпуно, што је рекао исто и Брано Грујић, све као да му је неко нацртао шта да прича, шта да говори. Толико ја и пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сумњате да је он био тамо?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не сумња, ја се извињавам, не сумњам.

СВЕДОК "А": Извините, госпођо судинице. Само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК "А": Да ли Ви можете господину дати моју изјаву од пре десет година, када ја нисам познавао ни Наташу Кандић, нити било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има он ту изјаву.

СВЕДОК "А": Да прочита, да ли је то Наташа Кандић, тада пре десет година она мени рекла шта ћу ја да причам овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има он ту изјаву.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имали смо изјаву и неки дан, оног човека који у Хагу није ме поменуо, па је сада набројао све оно што је Пуфта радио, онај сведок «З» како беше, да сам ја клао, да сам ја секао прсте, да сам ја ово, а тамо нигде није ме поменуо исто. Ја не знам, то сам већ и рекао да је, претпостављам, узео човек паре, а брзо ћу и рећи који је адвокат био потплаћен, који вас плаћа и овде човек стоји, од ваших, када дате изјаву, онако како одговара, добивате новац, добили сте пола, не ти, али поједини, као онај «З», «В», како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате ко је добио новац, а који није?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам информације потпуне, како, сазнаћу до даљњег, па ћу Вам рећи. Ја сам то рекао свом адвокату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који оде сада?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Рекао сам му, има месец дана, рекао сам му, он ми је тражио име да му кажем ко је рекао, ја не смем да кажем име човека, зато што човек ради у Италији и виђа Пуфту, тамо често се виђају, тако да не би било.

СВЕДОК "А": Ја четири дана изостајем из фирме, с посла. Мени газда неће платити дневнице, а неће ни суд, сигурно. Захтевам да ми се надокнади та штета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Јер мени газда неће признати ова четири дана што сам ја одсуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја толико и пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко неких питања? Нема нико? Добро. Хвала Вам што сте дошли.

СВЕДОК "А": Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободни сте сада.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу само, замољен сам од Поповић Бранка да Вам дам једно писмо, замолницу једну, па погледајте, то није хитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмо?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко писмо, а може, ако је малолетни може, добро, видим, видим,, добро, одобрићу.

То је све што имам да изјавим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Пошто је саслушан сведок под псеудонимом «А», данашњи главни претрес се прекида и исти ће се наставити 11. јула 2006. године са почетком у 9,30 часова, саслушањем сведока који је у истрази испитиван под псеудонимом «Бета».

Довршено у 14,00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА